

ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ

ИЗДАНИЕ ЗА ОБРАЗОВАНИЕ, НАУКА И КУЛТУРА

Брой 6 (471), година XXXV

30 юни 2017 година

Пловдивският университет е водещо висше училище според изследване на КНСБ

В Пловдивския университет беше открит
департамент за квалификация
на педагози

На стр. 4

Семинар на Химическия факултет събра
заедно учени и бизнес

На стр. 7

На стр. 6

Стр. 3

**Есета на кандидат-студенти, получили отлични
оценки на изпита по български език**

В Броя ще прогледате още:

- Президентът Румен Радев прие студенти прависти от Юридическия факултет на ПУ
- Денят, в който интернет спря...
- Студенти спечелиха дело и върнаха на работа уволнена служителка
- Достойно представяне на спортните ни отбори на Националната универсиада

**Над 4550 души са се записали за редовната
кандидатстудентска кампания**

Най-масов отново е изпита по български език – 998 кандидат-студенти, следват: история на България – 254, английски език – 220, математика – 193, комплексен изпит по физическо възпитание – 176, информатика – 164, психология – 134, биология – 71, изобразително изкуство (I кръг) – 51, и т.н.

Поздравления за тези 164 души, които вече са записани за студенти в Пловдивския университет на базата на оценките от предварителната кандидатстудентска кампания или с оценки от състезания. На предварителните изпити 196 кандидат-студенти са получили отлични оценки, от които пълните шестци са 32. Пожелаваме същите знания да покажат и колегите, на които предстои да се явят на редовните кандидатстудентски изпити! Успех!!!

На стр. 2 ➡

Над 4550 кандидат-студенти участват в редовната кампания на Пловдивския университет

Повече от 4550 души са подали документи за участие в редовната кандидат-студентска кампания на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, съобщи заместник-ректорът доц. д-р Мария Стоянова. Тя уточни, че броят записали се е само за специалностите във висшето училище, а не и за филиалите му. С оценки от държавни зрелостни изпити кандидатстват 1995 от подадите документи.

Към момента има 164 записани студенти с оценки от предварителните изпити на ПУ „Паисий Хилендарски“, както и такива, които имат отлични оценки от състезания. От тях 45 души са се записали в бакалавърската програма „Софтуерни технологии и дизайн“, 17 – в „Софтуерно инженерство“, 18 – в „Психология“, и по 7 човека в специалностите „Българска филология“ и „Музика“.

Записването за явяване на изпитите през месец юли продължи от 14 до 28 юни. Удължен е единствено срокът за приемане на документи за кандидатстване с оценка от матура – в бюрата по градове до 5 юли, а в информационния център на ПУ „Паисий Хилендарски“ – от 4 до 7 юли.

Челно място при най-предпочитаните специалности в редовна форма на обучение заема бакалавърската програма по „Софту-

ерни технологии и дизайн“. Тя е посочена като първо желание от 310 кандидати, а местата са 90. На втора позиция е „Софтуерно инженерство“, първи избор за 229 души, като акредитираният прием е 90 бройки. Трета е специалността „Право“, избрана от 213 кандидат-студенти, които ще се борят за 112 места.

Четвърта в класацията е редовната форма на бакалавърската програма по „Маркетинг“ – тя е посочена като първо желание от 174 души, но местата за нея са само 30. Следват „Психология“, „Финанси“, „Предучилищна и начална училищна педагогика“, „Английска филология“, „Мениджмънт на туристическия бизнес“, „Приложна лингвистика – английски с втори чужд език“, „Счетоводство“, „Педагогика на обучението по физическо възпитание“ и „Стопанско управление“.

Голям кандидат-студентски интерес има и към новоразкритата специалност „Графичен дизайн с реклама“. Като първо желание тя е посочена от 51 души, а местата за прием са 15.

Първото място при най-предпочитаните специалности в задочна форма на обучение е за „Предучилищна и начална училищна педагогика“ – първо желание за 240 човека. Втората, избрана от 116 кандидат-студенти, е „Психо-

логия“, а третата, със 102 първи желания, е „Маркетинг“. Следващите предпочитани от кандидатите задочни специалности са „Педагогика на обучението по физическо възпитание“, „Мениджмънт на туристическия бизнес“ и „Софтуерни технологии и дизайн“.

По традиция най-масов е изпитът по български език, който тази година е насрочен на 2 юли. За него участие са заявили 998 души. На следващия ден са изпитите по история на България с 252 записани, по английски език – 218, и информатика – 165 човека. На комплексният изпит по физическо възпитание, планиран за 3 и 4 юли, ще се явят 176 души.

На всяка от следващите три дати – 4, 5 и 6 юли, ще има изпити по 4 предмета. На 4 юли са писмените препитвания по география на България (87 кандидати), психология (134 кандидати), испански език (6 кандидати) и химия

(16 кандидати). На 5 юли са обявени немски език (29 кандидати), биология (71 кандидати), физика (2 кандидати) и френски език (8 кандидати).

В последния ден от кампанията, 6 юли, ще се проведат изпитите по математика, музика, изобразително изкуство – I кръг, и теология. За тях съответно са се записали 193, 14, 51 и 13 кандидат-студенти. В дните от 2 до 6 юли включително, от 14:00 до 17:00 ч., ще се провежда и изпитът по говорни и комуникативни способности. Записаните за него са 807 души.

Както всяка година изпитът за специалността „Актьорство за драматичен театър“ е насрочен за месец септември. Той включва три кръга в три последователни дни. Тази година датите за явяване са 11 септември за I кръг, 12 септември за II кръг и 13 септември за III кръг.

Наградени бяха победителите в Студентската юридическа научна академия

Завърши заключителният етап на Студентската юридическа научна академия (СЮНА). Тази година тя премина под мотото „25 години Юридически факултет“, като всеки студент можеше да представи разработка на юридическа тематика, която да бъде в максимален обем до 15 страници и да засяга въпроси от областта на един или повече правни отрасли и/или институти.

На финалния етап се класираха 7 студенти от ЮФ на ПУ, които представиха своите разработки пред 5-членно жури с председател доц. д-р Люба Панайотова и членове: адвокат Тодор Димов (член на Адвокатският съвет – Пловдив), докторант Ивайло Василев, докторант Димо Хаджиев и ас. Кристи

Крислова. Журито оценяваше участниците по 5 критерия.

Първото място спечели Иван Кърчев от 2. курс, редовно обучение, с разработка на

тема „Уредба на машинното гласуване според българското изборно право – практически аспекти“; второто място зае Изабела Петкова от 3. курс,

редовно обучение, с разработка на тема „Формална, математическа и правна логика в правоприлагането (теоретични и дидактични аспекти)“; трето място бе дадено на Калин Гавраков от 2. курс, задочно обучение, с разработка на тема „Разпръснат и концентриран метод за контрол на текстове от нормативни актове, противоречащи на Конституцията на Република България“. Всички останали финалисти – Силвия Стоянова, Моника Дженаварова, Тодор Рогошев и Габриела Райнова – бяха класирани от журито на четвърто място.

Студентите получиха награди от „Сиела-Норма“ и Адвокатският съвет – Пловдив.

„Пловдивски университет“

Есета на кандидат-студенти, получили отлични оценки на изпита по български език*

Човешките същества са творци на чувства – мажорни и минорни, тяхната пестроцветност обогатява смисъла на житейския ни път. Любовта е най-яркият представител на тази необятна гама. Тя е душевният трепет, до който индивидът рано или късно се докосва, вдъхновението на мнозина творци, лекарството за ранената човешка душевност.

Ако се разглежда като абстрактно понятие, любовта съществува в безброй свои варианти. Подобно на повече-

темата за любовта е най-вълнуващата тема за хората по света. Нека се замислим за това, че тя засяга много книги, филми, песни, пиеси и че моментите, които най-много трогват зрителя, са моментите на любовта, независимо дали в положителен, или в отрицателен смисъл. Много рядко се е получило красиво някое произведение без любов. И все пак, колкото и смислено да е, любовта ми е липсвала и някак ми е напомняло на пъзел с липсващо парче. Любовта между мъж и жена, но не само тя – много голяма стойност има и любовта между родители и деца, приятели, сестри, братя.

Аз мисля, че неслучайно Фройд е гледал на любовта като на лекарство за душата. Когато човек обича, той е щастлив, а щастие убива лошите мисли и чувства, заради което той става по-добър, по-усмихнат, не завижда, не злобее. Вероятно защото знае или поне има надеждата, че не е сам в живота и така ще преодолее неговите трудности много по-лесно.

Мога да дам много примери за това. Първият, който изплува в ума ми, е Елза от „Замръзналото кралство“. Кое ѝ помогна да преодолее страха и да използва вълшебните си сили за добро? Любовта. Тя не само на Елза помогна. Една от най-известните приказки в света – „Красавицата и звярът“, също доказва, че любовта е велика

ЛЮБОВТА, БЕЗ КОЯТО НЕ МОГА

Антония ИВАНОВА

то хора в никакъв случай не мога да отрека жизнеутвърждаващата ѝ сила, що се отнася до топлиите чувства, които таим към близките хора. Но любовта, без която не мога, е тази към живота.

Това на пръв поглед простичко твърдение може да достигне до неизмерими екзистенциални дълбочини. Обикнем ли истински житейския път, по

който вървим, намерим ли смисъл да се будим сутрин, пред нас ще се разкрият красивите хоризонти на щастие.

В опиянението на любовта разкриваме неподозирани измерения на личността си, тя ни вдъхновява да осъществяваме себе си по най-пълноценния начин. Обикнем ли своето житейско пътешествие, ще намерим убежище за всяка

бурия. Най-устойчивата и истинска любов е тази, която настъпва след трудностите. Тя ни позволява да се насладим на това, което имаме, и да го оценим.

Независимо че съществува в безброй форми, любовта е неизмеримо важна за хората. Тя е способна да стопли човешкото сърце от студа на отчаянието и да придаде смисъл на равномерните му тактове по време на земния му престой. Обичаме ли живота, ние се превръщаме в художници на собственото си щастие.

ЛЮБОВТА, БЕЗ КОЯТО НЕ МОГА

Марина ИВАНОВА

сила. Нали именно тя развали магията и превърна звяра в красив, но и добър принц?

Любовта върши чудеса не само в приказките, разбира се. Тя помогна и на Вероника от романа на Паулу Коелю „Вероника решава да умре“. Ако не беше стимулът Вероника да бъде с любимия си поне още един ден, тя едва ли щеше да оцелее. Лекарят приписа нейното преодоляване на болестта на любовта. Това ме кара да мисля, че тя има някакво особено въздействие върху човешкото тяло. Съдя за това и по себе си. Когато съм влюбена, аз не седя по цял ден пред телевизора, тъпчейки се със сладолед. Любовта ме кара да се вълнувам, не изпитвам зверски глад, напротив – стреля се да имам красива фигура, за да се харесам на любимия човек, и това ме вдъхновява да се храня здравословно. Обличам се и по-добре, поддържам дома си чист. Стараейки се да бъда харесвана от някого, аз помагам на себе си.

Любовта към моите племенници също помага. Може и да съм в лошо настроение, но когато се срещна с тях, вече се чувствам много по-добре.

Все пак трябва да внимаваме, за да не залитаме в крайности, защото това би могло да бъде пагубно. Няма нужда от

обсебеност, тип Алекс от „Фатално привличане“, защото това не води до нищо добро и смъртта ѝ го доказва. Любовта не е да се опитваме да нараним някого само защото не ни принадлежи. Тя е да се обичаме взаимно. Да обичаме, но и да бъдем толерантни, когато чувството не е взаимно, както искаме.

Любовта не е нещо, което се избира. Тя идва от само себе си, неочаквано и много често няма логично обяснение. Дори заради нея се е стигнало до война – тази между Спарта и Троя. Парис и Елена – идеалното доказателство, че понякога любовта идва точно когато не трябва. И тук идва въпросът: не беше ли по-лесно да се откажат от любовта и всеки да заживее поотделно? Звучи лесно, но не е. Любовта е спасила двамата от самотата и отчаянието. Не ги виня, че не са овладели чувствата си – когато си открил своя рай, би ли се върнал в ада?

Ние, хората, можем да живеем без любов. Тя не убива. Можем ли обаче да бъдем щастливи без любовта? Мисля, че без нея всичко наоколо губи смисъл, самотно е, тъжно е. Дори човек много да успее в живота, ако няма с кого да сподели преживяванията си, то какъв е смисълът? Винаги съм се чудела на моя позната, която непрекъснато се опитва да ме убеди колко е щастлива. Не отричам, че тя е с много богата култура, защото е посетила толкова много места по света

– Индия, Китай, Мексико и т.н. И все пак не съм сигурна, че не го прави, за да запълни някаква празнота. Да, посетила е много места, но когато се прибере, няма кой да я посрещне на прага. И всичко някак губи смисъл. Аз не искам такъв живот за себе си. Това е тъжен и изживян напразно живот. Аз вярвам, че съществуват сродни души и най-интересната част от пътуването в живота е да намериш своята сродна душа, с която да извървиш своя път до края.

Мисля си дали толкова лоши хора по света биха извършили тези убийства, изнасилвания, грабежи, ако в живота им е имало повече любов? Едва ли, защото, колкото пъти съм попадала на статии за тях, ми е правило впечатление, че това са самотни личности, обиждани, неразбрани, малтретирани – живели са без любов. Тогава наистина осъзнавам колко нужна е любовта в живота на човека. Именно хора, които изпитват любов, се занимават с благотворителност, различни фондации за чистене на градовете, помагане на болни и бездомни животни, насърчаване към щедрост и изкуство.

Аз вярвам, че любовта е нещо прекрасно и всеки човек има нужда от него. Всеки го заслужава. Любовта винаги е спасявала света и ще продължава да го прави, докато човечеството съществува. То не може без любов, аз – също. И се надявам един ден и аз да изпитвам достатъчно любов, че да сторя нещо добро за света. Пожелавам го на всички!

* По традиция една от задачите на кандидат-студентския изпит по български език е написването на есе по зададена тема. На предварителния изпит, който се проведе на 3.06.2017 г., темата беше „Любовта, без която не мога“. Предлагаме ви две от есетата, получили отлична оценка.

В Пловдивския университет беше открит департамент за квалификация на педагози

Департаментът за квалификация и професионално развитие на педагогическите специалисти (ДКПРПС) на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ бе открит официално на 13.06.2017 г. от ректора на висшето училище проф. д-р Запрян Козлуджов. Сред останалите официални гости на церемонията бяха Наталия Михалеvsка – директор на дирекция „Образование на българите зад граница и училищна мрежа“ в МОН, Маргарита Бозова, директор на Националния център за повишаване на квалификацията на педагогическите специалисти – гр. Баня, Юлиан Петров – председател на синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“, Надя Танева, директор на дирекция „Социално подпомагане“ – Пловдив, проф. д.п.н. Румяна Танкова, декан на Педагогическия факултет, заместник-ректорите доц. д-р Мария Стоянова и проф. д-р Христо Крушков, директори на образователни институции.

Проф. д-р Запрян Козлуджов припомни, че департаментът е създаден преди няколко месеца – на 21 ноември 2016 г., с решение на Академичния съвет на ПУ „Паисий Хилендарски“. Създаването му е изцяло в синхрон с Наредба №12 от 01.09.2016 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти. ДКПРПС е оторизиран като специализирано основно звено на университета да извършва квалификацията на педагогическите специалисти и да провежда процедури за придобиване на професионално-квалификационни степени, каза още проф. Козлуджов.

Директорът на дирекция „Образование на българите зад граница и училищна мрежа“ в МОН Наталия Михалеvsка сподели, че най-добрата формула за квалификация на педагогическите специалисти е съчетаването на аудиторни, практически и дистанционни занятия, каквито възможности ще предлага новият департамент на Пловдивския университет.

Михалеvsка сподели също, че към момента над 400 български учители в чужбина се нуждаят спешно от квалификация и че тя самата би им препоръчала да специализират в ПУ „Паисий Хилендарски“. За голяма част от тези преподаватели Пловдив е роден град – има пловдивски учители в Чикаго, Рим, Пекин, допълни Михалеvsка.

Ние обучаваме студенти и бъдещи учители. Департаментът ще ни даде възможност да бъдем с тях по време на тяхното продължаващо образование, каза на откриването деканът на Педагогическия факултет проф. д.п.н. Румяна Танкова. Тя при-

От ляво надясно: проф. Румяна Танкова, доц. Юрий Янакиев и проф. Галин Цоков

помни големия опит на факултета в сферата на продължаващото образование на педагозите. ПФ на ПУ „Паисий Хилендарски“ е участвал в 6 обществени поръчки на МОН по различни програми за квалификация на учители. В рамките на тези проекти за три години Педагогическият факултет е обучил почти 10 хиляди учители от цялата страна. Имали сме успешно сътрудничество и с Асоциацията на българските училища в чужбина. Работихме и по проекта „По-добри учители, по-добро образование“, в който бяхме наставници на 100 учители и директори на училища и натрупахме много опит.

Първоначално планираният от нас център за квалификация прерасна в департамент, сега мечтата ни е той да се утвърди като най-добрия в Южна България, заяви още проф. Танкова.

От създаването на департамент през ноември 2016 г. до неговото официално откриване сме подготвили 157 учебни програми за краткосрочни курсове за присъждане на квалификационни кредити. Това обяви директорът на Департамент за квалификация и професионално развитие на

Проф. Запрян Козлуджов реже лентата при откриването на приемната на департамента

педагогическите специалисти проф. д-р Галин Цоков, който е и заместник-декан на Педагогическия факултет. Той благодари на Съвета на ДКПРПС, в чийто състав влизат утвърдени преподаватели от различни специалности и факултети, за техния професионализъм при изготвяне на програмите.

Проф. Цоков сподели, че Департаментът за квалификация на ПУ „Паисий Хилендарски“ стартира съвместно обучение на учители с два американски университета – Колумбийския университет и Банк Стрийт Колидж ъф Едюкейшън. Проектът тъкмо започва и през есента ще продължи в няколко модула, обясни проф. Цоков.

След споразумение между трите висши училища предстои да започне и проект, по който преподаватели от двете американски образователни институции ще обучават в няколко програми. По едната от тях училищни директори и учители ще се запознаят с нови методи на преподаване, като е предвидена и подготовка на т. нар. „технологични училищни директори“.

Координатор на програмата е фондация „Америка за България“, която досега чрез тези

организации изпращаше в САЩ български учители и училищни директори. Сега концепцията е променена и в следващите три години американски преподаватели ще идват в България, а Педагогическият факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“ участва като водеща образователна институция. Във всяко обучение ще има наши преподаватели и удостоверенията ще бъдат издавани от нашия департамент, каза проф. д-р Галин Цоков. Той уточни, че до момента по проекта е имало само едно обучение в София за подготовка на учители и за обучение за технологични директори.

Друга голяма организация, с която работи в сътрудничество новият Департамент за квалификация и професионално развитие на педагогическите специалисти, е UNICEF. На 20 юни има среща за реализиране на програма за приобщаващо образование, съобразена с българските политики за приобщаване на децата към училище.

ДКПРПС изготвя и квалификационна програма за Държавната агенция за закрила на детето. Програмата е насочена към учителите, които трябва да се справят с тормоза в училище. Ще се извършва и супервизия на хората, които работят с деца. През есента предвиждаме да започне издаване на електронно списание към департамента. Сформиране и изследователски център, в който да обединим усилията на всички преподаватели, съобщи директорът на ДКПРПС проф. д-р Галин Цоков.

Президентски прием за студенти прависти от Юридическия факултет на ПУ

Иван КЪРЧЕВ

Президентът на Република България Румен Радев прие 30 студенти от Юридическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Срещата с държавния глава бе в навечерието на 24 май – Ден на българската просвета, култура и на славянската писменост. В срещата с президента участваха студентите, които са членове на Факултетния студентски съвет в ЮФ, активно участват в разнообразни дейности и са „вътрешният парламент“ за решаване на студентските въпроси на факултета, който тази година навършва 25 години от своето създаване.

Събитията в ЮФ през 2017 година са свързвани именно с честванията на четвърт век юридическо образование в Пловдив. Като част от събитийния календар бе и срещата с президента Румен Радев и неговия правен екип начело с проф. Емилия Друмева, бивш конституционен съдия, уважаван от поколения студенти университетски преподавател, виден учен и експерт в областта на конституционното право. Затова и президентската среща, както я нарекоха студентите, започна именно с кратко слово на проф. Друмева, която за пореден път обясни същината на президентската институция и на самия държавен глава.

Домакин на събитието, което рядко се случва за студенти, бе именно президентът Румен Радев. Току-що изминалите 100 дни от неговия мандат

бяха повод за дълга дискусия с бъдещите юристи по теми, които са от обществено-политическо значение.

Държавният глава сподели, че срещата е организирана в знак на уважение към приноса на ЮФ на ПУ „Паисий Хилендарски“ като институция при подготовката на висококвалифицирани кадри в областта на правото и спомагаща за съхраняване на устоите на държавността. „Не се притеснявайте да имате смела позиция, да искате и да промените. България има нужда от активност. Вие ще изведете страната на достойно място в световната политика, икономика, култура, където

От ляво надясно: президентът Румен Радев, проф. Емилия Друмева и доц. Христо Паунов

Обща снимка на представителите на Пловдивския университет с президента Румен Радев

ни се полага да бъдем. Имайте смелостта и куража и заедно напред да постигаме това, което е полезно за нацията ни“ – призова студентите президентът Радев, който не пропус-

на да отговори на въпроси на кандидат-юристите, свързани с дейността на президентската институция и негови позиции по важни теми.

Заместник-деканът на ЮФ

доц. д-р Христо Паунов, който бе и ръководител на студентската делегация при президента, поздрави Румен Радев и му поднесе като дар книгата „Държавните символи“, чийто автор е той, като сподели, че именно Президентството е храмът на държавността, а библиотеката е мястото, където трябва да стои научният труд и да се чете.

След общата снимка президентът Радев предаде щафетата на експерт по протокола, който разведе студентите юристи из сградата на „Дондуков“ 2. Там те имаха възможността да се снимат в „Гербовата зала“, да посетят библиотеката с архивни снимки от всички президенти досега и да се докоснат до ордените и медалите, изработени в Монетния двор на БНБ, с които държавният глава има правомощията да награждава видни личности.

От стр. 4 ➡

Той благодари на училищните директори, които са повярвали във възможностите на Педагогическия факултет и Департамента за квалификация на ПУ „Паисий Хилендарски“. На церемонията по откриването на ДКПРПС проф. Цоков раздаде удостоверенията на първите, които са преминали своите квалификационни курсове в департамента. Сред тях бяха работещите в ОУ „Яне Сандански“ – Плов-

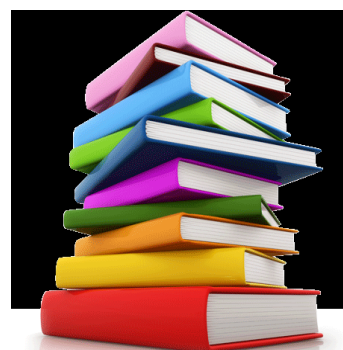
див, ЦДГ „Таня Савичева“ – Пловдив, ОУ „Драган Манчов“ – Пловдив, Ресурсния център – Пловдив, и ОУ „Алеко Константинов“ – Пловдив, както и Милена Желязкова, директор на Второ основно училище „П. Р. Славейков“ – Стара Загора.

Информация за квалификационните програми на Департамента са публикувани на сайта на ПУ „Паисий Хилендарски“ на следния линк: <https://uniplovdiv.bg/pages/index/1196/>

„Пловдивски университет“

БЛАГОДАРНОСТ

**Сектор „Новогръцки език“
изказва благодарност
на всички, които
подкрепиха дарителската
кампания за събиране
на българска и преводна
художествена литература
за библиотеката на
българското неделно
училище „Св. св. Кирил
и Методий“ в Атина.
Дарени са над 140 книги.
Благодарим ви, приятели!**

Пловдивският университет е водещо висше училище според изследване на КНСБ

Пловдивският университет „Паисий Хилендарски“ бе обявен за водещо висше училище по време на националния форум „Предизвикателства пред държавните висши училища в България за успешна реформа: уроци от миналото и поглед към бъдещето“ на Националния браншов синдикат „Висше образование и наука“ към КНСБ.

На форума присъстваха министърът на образованието Красимир Вълчев, президентът на КНСБ Пламен Димитров, ректорите на висшите училища в страната и др. Водещото място на пловдивската алма матер бе посочено по време на основната презентация, озаглавена

„Сравнителен анализ за състоянието на държавните висши училища в България“.

Ректорът на Пловдивския

университет проф. д-р Запрян Козлуджов бе официално поздравен за призовото място, както и за личните му заслуги и за

прилаганите от него и екипа му добри практики на управление.

Според изследваните данни седем са водещите държавни висши училища, индексирани като предсказуеми институции, програмно ориентирани, с добро управление и добри практики, става ясно от изследването на Националния браншов синдикат „Висше образование и наука“ към КНСБ. Първото място е отредено на ПУ „Паисий Хилендарски“, следват УНСС, Стопанската академия „Димитър Ценов“ – Свищов, Икономическият университет – Варна, Аграрният университет – Пловдив, Медицинският университет – Варна, и Национална художествена академия.

Докторант в Юридическия факултет спечели първа награда на национален конкурс

Ангел ШОПОВ

На 20 юни 2017 г. в Дома на Европа, информационното бюро на Европейския парламент и на Европейската комисия в България вицепремиерът на Република България г-н Томислав Дончев връчи наградата „Д-р Илко Ескенази: България и Европейският съюз – право и икономика“. Конкурсът е тринадесети поред и е организиран от Международната фондация „Св. св. Кирил и Методий“ и Мемориалния фонд „Д-р Илко Ескенази“. Неговата цел е да отличи и награди по един изследователски труд от областта на правото и икономиката, свързан с интегрирането на България и нейното членство в ЕС; предназначен е за млада хора до 30-годишна възраст¹.

Не бива да се забравя, че д-р Ескенази е радетел на идеята за присъединяването на страната ни към ЕС и активно е допринесъл за осъществяването ѝ приживе. През 1992 г. той, в качеството си на заместник министър-председател, оглавява Междуправителствена коми-

Докт. Андреан Славчев получава наградата

сия по асоцииране на България към ЕС, която провежда седем кръга преговори и множество консултации, в резултат на което през 1993 г. асоциирането става факт.

В тазгодишния конкурс в областта на правото изследванията трябваше да са насочени към някоя от следните области: прокуратурата и трите власти в уредбата на страните – членки на ЕС; правни проблеми на миграционната политика в ЕС или на политиката на отбрана в ЕС. За победител в конкурса тази година в областта на правото бе избран Андреан Славчев. Той е редовен докторант по гражданско право към катедра „Гражданскоправни науки“

в Юридическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“ и адвокат към Адвокатската колегия в Пловдив. Темата на неговото научно съчинение е „Нарушение на правото на ЕС в областта на миграционната политика на Съюза от Република България“². То изследва измененията на Наказателния кодекс от 2015 г. по повод на предотвратяването на незаконното мигрантство и съдебната практика по прилагането им. Според докт. Славчев измененията в НК и съдебната практика по прилагането им противоречат на Хартата на основните права на ЕС и на Договора за функциониране на ЕС.

При връчване на наградата докторант Славчев сподели, че за него е голяма чест и огромна привилегия да бъде победител

в престижния конкурс, както и че се надява посоченото от него нарушение на правото на ЕС от страна на държавата ни да бъде отстранено възможно най-скоро с оглед на възможността срещу институциите да бъде реализирана имуществена отговорност на държавата за нарушаване на правото на ЕС.

По информация от организаторите тазгодишният конкурс в областта на правото е изключително оспорван, поради което те връчват допълнително грамоти за високи постижения на други двама участници. В областта на икономиката бе отличен Свилен Колев с тема на изследването „Ефекти от отрицателния лихвен процент върху свръхрезервите на банките в България“.

Министър Дончев поздравя участниците в конкурса за техния успех и пожела през следващата година темата на конкурса да е посветена на бъдещите цели на ЕС, както и на идеите на Съюза, за да може да се говори много повече за обединението и за единната посока за развитие на Европа.

Всички участници в церемонията по награждаването си пожелаха много следващи и по-високи успехи и нови ползотворни срещи.

¹ Повече за Фонда, наградите и лауреатите до момента вж.

http://www.cmfn.org/?page_id=534.

² Достъпно в пълна текстова версия от http://www.cmfn.org/?page_id=534.

Семинар на Химическия факултет събра заедно учени и бизнес

Пловдивският университет „Паисий Хилендарски“ беше домакин на семинар с международно участие, в който се включиха учени и представители на бизнеса. Форумът се организира за четвърти пореден път от Химическия факултет и фирма „АСМ2“ ЕООД и се проведе на 14.06.2017 г. Тази година темата беше „Приложения на съвременни аналитични техники в областта на клиничната химия, токсикологията и околната среда“, обясни деканът доц. д-р Веселин Кметов.

Регистрирани бяха 109 участници от 24 институции, представители на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, Софийския университет „Св. Климент Охридски“, на три от медицинските университети в страната – пловдивския, варненския и плевенския, Университета по хранителни технологии – Пловдив, 4 научни института и технологични центрове, 3 изпитвателни лаборатории, 2 държавни агенции и 9 бизнес компании.

Възпитаниците на Химическия факултет винаги намират професионална реализация, защото изучаваните специалности са ориентирани към търсенето на бизнеса, каза при откриването на семинара ректорът на ПУ „Паисий Хилендарски“ проф. д-р Запрян Козлуджов.

Химическият факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“ е образователна институция с национално значение, която подготвя съобразно с европейските изисквания бакалаври и магистри в търсени специалности. Факултетът се е утвърдил като стабил-

Работни моменти от семинара на Химическия факултет

лен и надежден партньор в множество научноизследователски проекти съвместно с бизнеса. В този смисъл, както бизнесът помага на университета, така и университетът може да помага на бизнеса, заяви деканът на Химическия факултет доц. д-р Веселин Кметов.

Изключително доволни сме, че този семинар се развива и разраства успешно през последните 4 години. Той се превръща в средище на хора, отдадени на ОБУЧЕНИЕ, НАУКА,

ИНОВАЦИИ и БИЗНЕС, както и в трибуна за дискусии, източник на контакти и проводник на идеи, каза още доц. Кметов.

Той допълни, че химията е централна наука, която има значение за медицината, токсикологията, екологията, за енергетиката и много други области. А химичният анализ, който е във фокуса на настоящия семинар, е изключително важен за вземането на правилни решения.

Андон Минков, управител на фирмата съорганизатор –

„АСМ2“ ЕООД, също приветства участниците в семинара и останалите партньори: Thermo Scientific и Milestone. Той сподели, че тази година „АСМ2“ отбелязва 20 години от основаването си. Компанията извършва доставка, инсталиране и сервизно обслужване на аналитична измервателна апаратура. Тя е и един от най-активните партньори на Химическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“.

В лекционните доклади се включиха лектори от Словакия, Италия, както и от химическите факултети на ПУ „Паисий Хилендарски“ и СУ „Св. Климент Охридски“. В постерна сесия бяха изложени и научни разработки с участието на млади учени и студенти. Традиционно за трима отличени участници бизнесът осигури специални награди.

„Пловдивски университет“

XIII национални студентски научни четения „Европейско културно-историческо наследство“

Кристиян ЛЪСКОВ

Тези думи на Апостола бяха доказани и тази година при осъществяването на ежегодната конференция на Студентския историко-археологически клуб „Проф. Велизар Велков“. Тринадесета поред, но фатална за някого друго, не и за нас! Под познатия надслов: „Европейско културно-историческо наследство“, отново студенти от няколко университета споделиха пред широка аудитория своите идеи, търсения и научни интереси, които, оформени като доклади, по традиция ще бъдат издадени в сборник. Близко 20 бяха този път участниците в програмата, а самото събитие се проведе на 20 май 2017 г.

в конферентната зала „Компас“ на Пловдивския университет.

И тази година участниците получиха в подарък и като спомен книги на историческа тематика, осигурени ни от катедра „История и археология“.

Именно ръководителят на катедрата доц. д-р Георги Митрев откри конференцията. Приветствено слово произнесе и доц. д-р Димитър Димитров, който отново бе неотлъчно сред студентите, където е мястото на всеки преподавател. Разбира се, отдаваме дължимото и на д-р Станислав Боянов – научен ръководител на клуба, който пое много от неволите на организацията.

Денят бе избран съвсем неслучайно. Вечерта по програ-

„Всичко се състои в нашите задръжни сили.“

Васил Левски

ма гостите на Пловдив имаха възможността да се включват в инициативата „Нощ на музеите“ и да се насладят на действителното наследство и богатство на нашия град.

При откриването на конференцията специално място бе отделено на ученическия конкурс за историческо есе „Уроците на Васил Левски“, посветен на 180-годишнината от смъртта на Апостола. Организатори и инициатори бяха доц. д-р Симеон Кацаров и доц. д-р Димитър Димитров, които от името на катедра „История и археология“ отличиха с грамоти, парични награди и книги най-креативни-

те и добри есеисти сред учениците в нашия град. В катедрата постъпиха близо 30 есета, а подборът се оказа доста сложен. Така с III място бяха отличени 2-ма ученици: Надежда Кавъркова и Джансел Мюмюн от Черноочене. На II място бе класиран Стойо Караманолов, а на I място – Неделя Гърдева. Техните есета ще бъдат публикувани заедно с докладите на участниците в конференцията в общ сборник.

Ние от Студентския историко-археологически клуб „Проф. Велизар Велков“ желаем на всички изявили се студенти и ученици още много прояви и стремителен възход... Високо!

С тържествен водосвет беше открит параклисът на Пловдивския университет

С тържествен църковен ритуал бе осветен параклисът на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Водосвета отслужи Знеполският епископ Арсений.

Датата беше избрана специално – на 19 юни Православната църква отбелязва деня на преп. Паисий Хилендарски, чието име носи и храмът, припомни епископът.

Ректорът проф. д-р Запрян Козлуджов благодари на работещите и учещите във всички факултети и катедри, които са дарили лични средства за изграждане на параклиса. Той отбеляза заслугата на хората, изографисали храма – д-р Адриана Любенова, студентката Галина Тодорова и всички нейни колеги от специалността „Теология“ на Философско-историческия факултет, както и студенти от 2. и 3. курс на специалността „Методика на обучението по изобразително изкуство“.

Сред присъстващите на освещаването бяха областният управител Здравко Димитров, пловдивски депутати, бившият ректор на МУ – Пловдив, доц. д-р Георги Паскалев, ректорското ръководство и деканите на факултетите на ПУ „Паисий Хилендарски“, преподаватели, студенти и граждани.

Основният камък на храма, който представлява малка кръстополна църква, беше положен на 12 септември 2012 г. Изграждането му беше част от инициативите, свързани с 50-годишнината на Пловдивския университет и 250 години от създаването на

„История славянобългарска“. Университетският параклис „Св. Паисий Хилендарски“ се намира на територията на Новата сграда на Пловдивския университет – бул. „България“ № 236.

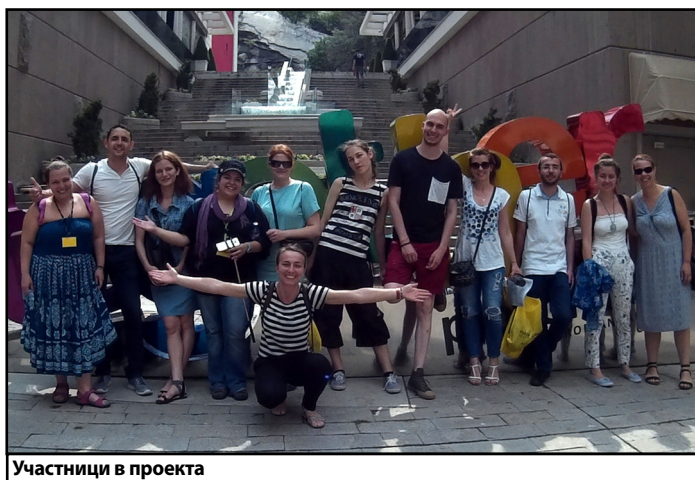
„Пловдивски университет“

Завърши проектът „Усети града“

Успешно и при голям интерес премина проектът „Усети града“ – подготовка на водачи и реализиране на интерактивен маршрут, финансиран от Община Пловдив, Дирекция „Култура и културно наследство“. Организатори са Асоциациите за култура, етнология и антропология „Медиатор“ с партньори Философско-историческия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“ и Националният център за рехабилитация на слепи – Пловдив.

Над 60 души взеха участие в три отворени и безплатни интерактивни маршрута „Усети града“ през този месец, проведени съответно на 3, 13 и 18 юни 2017.

Водачи в тях бяха 16 младежи, предварително подготвени в тридневното Обучение за водачи в интерактивен маршрут „Усети града“. Чрез умения за ориентация в градска среда те успяха да интерпретират кул-

Участници в проекта

турното наследство на Пловдив и по сетивен начин да го представят на зрящи и незрящи.

Интерактивните маршрути се преминават от най-малко двама души, един е в ролята на водач, а другият е воден със затворени очи. Водените могат да бъдат както зрящи, така и незрящи и да предизвикат

сетивата си.

Участниците в проекта бяха наградени от организаторите със сертификати за успешно проведени маршрути и се предвижда съвместната им работа да продължи.

От сдружение „Медиатор“ обмислят нови маршрути в Пловдив и други градове в

страната. Следващата инициатива на екипа ще бъде във Варна – Европейска младежка столица 2017, където през септември ще се проведе Интерактивна работилница за културно наследство „Усети града“.

За следващи организирани маршрути в Пловдив следете страницата на АКЕА „Медиатор“ във facebook или сайта на Интерактивен маршрут „Усети града“.

Инициативата в Пловдив бе продължение на научно-приложния проект „Усети града“, реализиран през 2014 г. от екипа на АКЕА „Медиатор“ и студенти и преподаватели от специалностите „Етнология“ и „Социална антропология“ към Философско-историческия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Информация за проекта е публикувана и на сайта: <https://feelthecitytour.wordpress.com/>

Актьорите от учебния театър в нови роли

Ас. Ивана КОЛЕВА

„В търсене на античния образ“, „Актьор и образ – интимно“, „Слово, танц и образ в античната драматургия“, „От слугиня на поет до Медея“, „Актьорът насаме с образа“, „Пътят на античния текст до сцената“, „Театърът и как изграждаме образ“, „Актьорът и героят“... Това са само част от заглавията на научните тези, представени в рамките на Шестия студентски научен форум, проведен през май 2017 г. в Педагогическия факултет. Участниците – студентите от 1. курс с худ. р-л. проф. д-р Александър Илиев и второкурсниците на доц. Леонард Капон.

„Тесмофории“ на Аристофан и „Fortuna desperata“ („Неумолима съдба“) на Сенека са античните текстове, представени на сцената на Учебния театър. „Анатомия на паяжината“ от Мария Станкова – една съвременна смешно-тъжна история за надеждата и отчаянието, за живота, който бленуваме, и за този, който в действителност живеем... Медея и Евридика, Херкулес, Язон и Агатон... И до тях – марите на Мария Станкова, които плетат своя килим паяжина на Арахна, за да се издигнат до небето със страданието си, жертвите и мечтите си с цялата своя неумолима и тъжна земност – Мека Мара, Сляпа Мара, Мъжка Мара, Мара Курвата... Изиграните герои и рефлексията върху собствената работа, преживявания актьор и рефлексирания актьор, находките на интуицията или ефектите на „отчуждаването“, спонтанния актьор или мислещия актьор; не пречи ли единият на другия, странната близост на дълбоко отдалечените във времето герои на старогръцките митове до нашите души, актьорското приближаване-оттласкване от образите... Твърде бедно шрихирам богатата проблематика на текстовете, представени от момчетата и момичетата в двата

курса. Участници – всички до един! На сцената, с една тържествена сериозност и леко бледни от новото, неизпитвано досега въздействие, и горди в своята нова роля на изследователи (най-вече на самите себе си) – прекрасно беше да ги гледам, откривайки ги по нов

Доц. Леонард Капон и студентите със сертификатите за участие във форума

начин: потопени-прохождащи в представянето на научни текстове. Зад катедрата, в костюмите на ролите, чийто анализ първокурсниците защитаваха с актьорски показ, общувайки с публиката и готови за нейните въпроси (тайничко поглеждайки към научния си ръководител доц. Капон – добре ли сме...зле ли казали...).

Бих искала да напиша повече и по-същностно за техните текстове. Засега – толкова: интересни и обогатяващи научни тези, анализ, защитен с

Момент от „Анатомия на паяжината“

практически показ, критически оценки за собствената работа – някои по-емоционално-есетични, други – по-дистанцирани и аргументирани теоретично. По-задълбочения и професионален коментар оставям на доц. Лео Капон, чиито оценки винаги са здраво обвързани със сценичния процес и с индивидуалността на всеки от актьорите и търсят пряката полза за професионалното израстване – стъпка по стъпка – на студентите и ги тласкат към поне още една гледна точка (надявам се

да ги прочетем в предговора на сборника, който ще представи пред широката публика тези първи и много интересни текстове). И разбира се, оценката на проф. д-р Александър Илиев, чиято уникална система на работа хвърля студентите в дълбокото още със стъпването им на сцената и им оставя само по глътка въздух между задачите.

Колкото до мен (горд научен секретар на секцията!) – аз излязох от залата „стресната, трогната и очарована“, понеже такива роли тези момчета и момичета през ум не ми е минавало, че могат да изиграят, и то добре. Благодарение на своите художествени ръководители – доц. Л. Капон и проф. д-р Ал. Илиев, които освен като режисьори и театрални педагози този път ни се представиха като отговорни научни ръководители, водещи студентите си по интересните маршрути на театралната наука.

Две инициативи на Студентския съвет

Кандидатстудентска кампания 2017 – 2018 година

За поредна година Студентският съвет към Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ взема участие в кандидат-студентската кампания и подпомага бъдещите студенти при попълването на документите им за прием в университета. Кампанията се проведе от 14 до 28 юни, като всеки ден представители на Студентския съвет бяха на разположение на кандидат-студентите при нужда от допълнителна информация и възникнали проблеми.

Уважаеми колеги, ако имате нужда от съдействие, можете да ни потърсите в кабинет 104 (Ректорат).

Светослав ЕНЧЕВ – председател на Студентския съвет

Акция за спасяване на книги

Благодарение на инициативността на студенти от Филологическия факултет и на представители от Студентския съвет към ПУ „Паисий Хилендарски“ бяха спасени стотици книги от библиотеката на университета, които в противен случай щяха да бъдат предадени за вторични суровини. С общи усилия загрижените студенти успяха да променят съдбата на тези книги, като в продължение на двудневна кампания те бяха раздавани напълно безплатно на любознателни студенти и преподаватели.

Акцията продължи до пълното им изчерпване, затова всеки, който желаеше, получи книги по избор (от художествена литература до учебници, помагала, сборници).

Студенти спечелиха дело и върнаха на работа уволнена служителка

Иван КЪРЧЕВ

Дисциплинарно уволнена служителка в Централното управление на НАП – София, бе възстановена на работа, след като се доказа, че неправомерно е уволнена вследствие на неправилно наложено дисциплинарно наказание. Случаят е от 2011 година, но едва сега Административният съд разглежда делото, което бе заведено по жалба на служителката на НАП. На помощ ѝ се притекоха студентите от Юридическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“, като я защитаваха в съда.

Преди да бъде уволнена, Цветелина И. работела като главен експерт в дирекция на НАП. Заради катастрофа не се явила на работа за 5 работни дни, съответно тя не е била уведомила по надлежния ред нито прекия си ръководител, нито органа по назначаване. За периода, в който тя е отсъствала от служба, се оказало, че е претърпяла пътнотранспортно произшествие, обаче видно от което не са настъпили сериозни поражения спрямо физическото и психическото ѝ състояние, респективно не е имало пречка тя да се яви на работа. Не

Участниците в процеса

е имала издаден надлежен болничен лист след претърпяната злополука и затова бе възприето като самоотлъчка. Служителката на НАП е уволнена след назначена дисциплинарна преписка, последвана от дисциплинарно наказание „уволнение“. Тя обжалва административния акт за своето освобождаване от работа. След дългите пледоарии на адвокатите ѝ, позоваването на стабилна съдебна практика по подобни дела и не дотолкова убедителните възражения от страна на юрисконсултите на НАП жената бе възстановена на работа, като съдът прецени, че актът за освобождаването ѝ е незаконосъобразен.

Тази история е почти по действителен случай, само че са сменени държавната институция и името на уволнената жена. А описаният по-горе случай бе възстановка на съдебен процес по дело за дисциплинарно уволнение, осъществено от третокурсниците прависти в ПУ. Последното им семинарно занятие за тази година бе изнесено в една от залите на Административния съд в Пловдив. Там в продължение на един час ищци и ответници спориха за това дали служителката е правомерно отстранена от работа и дали заповедта за уволнението ѝ е според императивните изисквания на

материалното и процесуалното административно право. „На мнение съм, че практическата подготовка няма как да не върви редом с теоретичната. Университетът е мястото, в което студентите влизат с определена концепция какво искат да учат, как искат да се реализират, но нямат яснота във визията към коя област на правото да се насочат. Подобни практически дейности като завършек на нашия обучителен курс по предмета „Право на държавната служба“ дават възможност на студентите да покажат знанията, които са натрупали, правната култура, която са усвоили по време на учебния процес, и за себе си да си дадат сметка всъщност как изглежда правоприлагането в съдебната зала“ – това заяви гл. ас. д-р Антония Илиева, с чиято помощ се реализира практическото обучение на бъдещите юристи. Знанията на студентите изслушаха още доц. д-р Константин Пехливанов и двама докторанти – Ивайло Василев и Димо Хаджиев, които поздравиха студентите и им пожелаха и напред още ползотворни практически успехи.

Дискусия за договорния фонд на майския Клуб на цивилиста

Докт. Андреан СЛАВЧЕВ, адвокат

На 16 май 2017 г. се проведе поредната среща дискусия в рамките на форума Клуб на цивилиста при Юридическия факултет на Пловдивския университет. Предмет на дискусията беше правният режим на договорния фонд. Водещ лектор беше д-р Александър Александров, главен асистент в Института за държавата и правото при БАН, преподавател в ЮФ на ПУ и адвокат¹.

В началото д-р Александров представи правната уредба на договорния фонд в европейското право и направи кратък исторически преглед на причините за възникването на тази правно-организационна форма. Подчерта се предназначението на фонда – той е един от видовете предприятия за колективно инвестиране². След това лекторът запозна присъстващите с правната уредба на договорния фонд у нас, като обърна внимание на някои спорни моменти относно правната му същност. Подчерта се

многоликата природа на договорния фонд – анализиран като обособено имущество, като организирана общност от лица и като правен субект в случаите, когато законът го определя като емитент на своите дялове.

Лекторът представи правата на притежателите на дялове в договорния фонд, като подчерта слабости на правната уредба – липсата на достатъчно правни гаранции за защита на тези права и в частност – на правен механизъм за принудително осъществяване на правото на обратно изкупуване. Беше

разгледано правното положение и функциите на управляващото дружество и депозитара на договорния фонд; тяхната роля при осъществяване на инвестиционната дейност на фонда.

В частта, предвидена за дискусия, активно участваха студенти, докторанти и преподаватели от ЮФ. Д-р Ангел Шопов постави няколко въпроса. Единият беше посветен на термина „договорен фонд“ на английски език – оказа се, че названието му е *common fund*. Другият му въпрос беше за предимствата и недостатъците на договорния фонд спрямо инвестиционното дружество като различни правно-организационни форми за колективно инвестиране от гледна точка на защитата на правата на инвеститорите. Лекторът посочи съществ-

ните предимства на инвестиционното дружество, тъй като то е акционерно дружество по своята правна природа. Д-р Шопов постави и питане дали договорният фонд е често срещана конструкция в практиката на колективното инвестиране – отговорът на лектора беше повече от положителен, тъй като до момента у нас са регистрирани около 200 договорни фонда.

Докт. Андреан Славчев обърна внимание на въпроса дали инвеститорите в договорния фонд могат да се разглеждат като потребители на финансови услуги. В хода на дискусията бяха обсъдени някои процесуални въпроси, свързани с представителството на договорния фонд в съдебен процес и за това дали е допустимо договор-

На стр. 11 ➔

Ценно краеведско и етноложко проучване

Елена ДИВАРОВА

За пореден път историчката Райна Каблешкова обнародва изследване, интересно и значимо поради своята тема – село Бойково, неговата история и традиционната и материалната култура (Каблешкова, Р. Село Бойково. Пловдив, 2017. 122 стр.) Това проучване е значимо поради факта, че за Бойково е писано частично и съвсем малко, но и поради една емоционална причина – авторката посвещава книгата на паметта на своя дядо – Недко Д. Каблешков, основател на курорта Бойково, по повод на неговата 150-годишнина. Недко Каблешков е общественик, политик и публицист, личността му е тясно свързана с историята на Пловдив, а животът му е достойно продължение на рода Каблешкови от Копривщица. Като негова внучка, Райна Каблешкова продължава чрез цялостната си дейност на професионалист и общественик делото и името на Недко Каблешков.

Всеки ред в книгата е подчинен на строго научния подход на краеведа и етнологата. Текстът е подчинен изцяло на каноните на жанра, но въпреки това читателят усеща искрената любов и признателност на пишещата към българското. В предговора Райна Каблешкова споделя, че е направила необходимото да издири „всичко описано и оставено в ръкопис за Бойково“. Тя изразява благодарност към Борис Гърнев – създател на етнографска сбирка и бивш председател на читалището, за неговите материали в ръкопис, които разкриват важни сведения, липсващи в оскъдните публикации за селото.

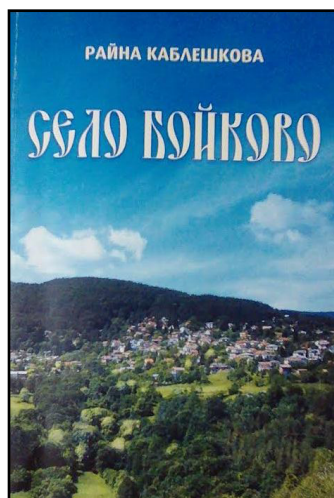
В рецензията си за книгата гл. ас. д-р Биляна Попова от Регионалния етнографски музей в Пловдив казва: „Райна Каблешкова успява да „улови“ буквално последния възможен момент, за да събере и съхрани един богат и изключително интересен извор на етноложка и историческа информация, свързана с историята, традиционната народна култура и словесното творчество на населението от село Бойково“.

Книгата кратко, но изчерпателно дава сведения за местоположението и природните дадености на селището. Проследена е историята на него-

вото възникване и е направена демографска характеристика за втората половина на XIX и за XX век. Подробно са описани местностите около Бойково, както и четиринадесетте параклиса и църквата в неговото землище. Част от картината на българското село са чешмите и водениците – също обстойно описани като неизменна част от бита на хората.

Неслучайно авторката е съсредоточила вниманието си върху произхода на името на селото. Различните хипотези около този въпрос увличат читателя в размисли около закодираното в думите и в традициите познание за света. Близка до мистериите на древните траки е местната легенда за бика, който всяка година се появява по чуден начин, за да се осъществи зрелищна схватка между животни, която е символ на природните сили и живота на човека сред тях. В смисъла на топонимите съзираме пътя на общността, на нейната борба за оцеляване през вековете.

Бойково и жителите му участват в Априлското въстание от 1876 г. Захари Стоянов основава там революционен комитет, а въстанието е обявено на 25 април 1876 г. В историческите данни умело са вплетени личните трагедии на бойковци.

Управлението и административното устройство на селището от времето на първия кмет Гего Митов до днес са представени в детайли. Подробно са описани пътят на просветното и читалищното дело, животът на църквата (храмът „Свети Атанас“), транспортът и съобщенията.

Специално място е отредено за възникването на курорта Бойково и неговото значение за развитието на селото. Тук през периода 1905 – 1908 г. Недко Каблешков вижда възможности за обособяване на почивна база и започва да работи в тази посока. Той купува земя и построява първата вила „Почивка“. Продължава дейността си за разрастване на базата със залесяване, създаване на парк „Здраве“ и на читалище „Здравец“ в селото, на детските летни лагери и пр. Усърдието и възрожденският дух, с които Каблешков подпомага селището, са част от благородната му мисия на дарител, защото той дарява вилата си и парцели земя в полза на детски лагер и на почивни бази за редица обществени организации.

Особен интерес в книгата представлява проучването на традициите и словесното богатство в Бойково. Мирогледът на хората, отразен в обичаите и обредите, позволява да надникнем в дълбоките пластове на историята, да стигнем до изворите на народната мъдрост.

Подробно са описани различните сфери в стопанския живот – земеделие, животновъдство, лов, риболов, добив на въглища, каменоделство, дърводобив и дървообработване. Надникваме и в традиционната къща на бойковци с нейната уредба, тъкани, облекло и храна. В светлината на семейното и наследственото право са поставени обществените ангажменти и отношения, колективният труд. Изобщо налице е една подробна картина на живото българско село, на общността с нейния капацитет да се развива и възпроизвежда. Народни приказки и песни, баяния и наричания, гатанки, пословици и поговорки внасят в тази картина много национален колорит.

Книгата за Бойково е богата и със своите приложения. Списъкът с имена на информатори още веднъж говори за професионален подход, но и за лична обвързаност на Райна Каблешкова с предмета на изследване. Над двадесет души – жители на Бойково, чиито спомени и сведения са записани, са живият извор не само на информация, но и на родолюбие. Стихове на местни автори изразяват преклонение пред красотата на природата и почит към делата на благодетеля. Снимковият материал (45 фотографии и факсимилета на документи) също помага да се докоснем до живота на българското село в Родопите и да осмислим дългата си на наследници на родното.

➤ От стр. 10

ният фонд да бъде процесуално представяван от управляващото дружество. Докт. Ивайло Василев направи сравнение с процесуалните аспекти на косвенния иск по чл. 134 ЗЗД. Беше разискван и въпросът за характера на правото на притежателите на дялове на обратното изкупуване на техните дялове от страна на фонда – дали то е притежателно, или преобразуващо по своята природа. Д-р

Дискусия за договорния фонд...

Александров застъпва тезата за неговия притежателен характер. Все пак обаче и той признава, че обратното изкупуване е задължение, което по никакъв начин не зависи от преценката или желанието на договорния фонд.

Участниците в дискусията подкрепиха извода на д-р Александров, че са необходи-

ми изменения в настоящата правна уредба с оглед на пълна защита на интересите на притежатели на дялове в

договорния фонд и изясняването на някои процесуални въпроси.

Сбирката на клуба бе ползотворна и подтикваша към нови срещи през следващата академична година.

¹ Повече по темата вж. статиите на Ал. Александров в сп. „Търговско и облигационно право“, № 3, 4 и 5, 2017.

² Колективно инвестиране е набирането на парични средства от широк кръг лица и инвестирането им в предвидените от закона инвестиционни активи за съответния вид предприятие. Срещу вложените средства инвеститорите получават дялове (при договорния фонд) или акции (при инвестиционното дружество).

Константинополска рапсодия

Кристиян ЛЪСКОВ

Широк диапазон от настроения и тоналности. Много импровизация и спонтанно вдъхновение с представата за един ясен и конкретен план. С една дума – рапсодия, изпълнена виртуозно от групата на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ и с участието на тази от Югозападния университет „Неофит Рилски“. В основата на съзаклятието бе, разбира се, Студентският историко-археологически клуб „Проф. Велизар Велков“ и неговите неуморими членове.

Събрали кураж и претърпани куфари, през 8-ия от тревните дни на май, групата ни от 30 рицари кръстоносци се отправи в първия си поход към „Царицата на градовете“. Дръзката ни армада, съставляваща прекрасен автобус на „Караджъ Турс“, бе предвождана от нашия дож и научен ръководител доц. д-р Димитър Димитров.

В един нощен преход, по време на който доминираха мислите ни за трънливия път на Крум и Симеон до цариградските врата, както и този на лъвовете от Балканските войни, ние действително неусетно се озовахме в сърцето на недостижимия за нашите велики предци предел.

Вероятно сме били сред най-необичайните гости на хотела, защото поспяхме едва три часа, преди да се отправим към нашата машина на времето, а именно византийските паметници на днешен Истанбул. Всички шансове бяха на наша страна. Като изключителен познавач на града и миналото му се прояви нашият екскурзовод Нуртен, която хич, ама хич не ни отстъпваше по ентузиазъм. Трябваше да се спомне, че в подарък тя получи луксозна книга на български

език по инициатива на нашия библиотекар Димитър Родозов. Сигурен съм, че само българска група е способна на такъв жест. Потвърди го и Нуртен.

Видяхме много, още много остава като красив белег в паметта ни. Цялото ни „хайманосване“ и обикаляне по вените и сокаците на Града, сигурен съм, бе атракция сама по себе си и за местните. Потвърждава го и стъпкомерът на Ангелина, който в крайна сметка закова над възможното. Грижата „пилетата да не се отдалечават от квачката“ бе на старейшините Петър и доц. д-р Симеон Кацаров. Героите в сянка.

За 3 дни сбъднахме много малки мечти и една голяма – „Св. София“. Как да опишеш неопишесемия? Създаденият с разум, любов и дълбока вяра храм е една крачка, скок на човека отвъд земния свят и отвъд зримо. Пожелавам всекиму.

Корабчето по Босфора с вятъра и вълните разсея накипелите емоции и ги превърна в кехлибари с незабравими спомени. Диренията ни в полето на миналото продължиха до малките часове на последния ден от престоя ни. Видели богатства, за

„Колко благороден и красив град е Константинопол! Колко много построени със забележително умение манастири и дворци има в него!“

Фулхер дьо Шартр

Участниците в експедицията „В търсене на Константинопол“

които повечето местни дори и не подозират, но и докоснали се само до част от тайните на Града, ние все пак отпътувахме доволни и с обещанието за нова среща със „Зеницата на света“.

На връщане посетихме и Одрин. Да, разбира се, че накупихме локум и баклава в познатите промишлени количества, за да се превърне армадата ни в голяматонажен танкер. Склонихме глава пред гения на Синан и величието на Селимие джамия. На много места в този град можеш спокойно да се разбереш и на български, а нравите и въздухът тук ти се струват твърде познати, ако ме разбирате...

Не, това не е краят на историята ни. Много се надявам това да е началото и да имаме поводи да разказваме до досада. Не че и сега не можем.

Специална благодарност заслужават доц. Димитров, Иван и Албена, и шофьорите ни от „Караджъ Турс“, както и Беатрис от ЮЗУ, които отдадоха на начинанието ни цялата си енергия.

След като минахме границата, доц. Димитров ми насочи вниманието към една малка, но твърде симпатична подробност върху печата на паспортите ни, където ясно се четеше „11 май“ – денят на основаването на Константинопол!

Доц. д-р Петя Бъркалова беше наградена за принос в популяризирането на българската култура

На тържествена церемония, състояла се на 19 май 2017 г. в Националната галерия „Двореца“, министърът на културата Боил Банов връчи годишните награди по случай Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост – 24 май. Около 90 дейци от областта на науката и изкуството, както и културни институции бяха отличени за своя принос с различни степени на наградата „Златен век“.

Сред тях е и доц. д-р Петя Бъркалова – преподавател в катедра „Български език“ при Филологическия факултет на Пловдивския университет, която беше наградена за популяризирането на българската култура в международен план с грамота и Почетен знак „Златен век“ – печат на цар Симеон Велики. Същата награда получиха: г-жа Красими-

Доц. Петя Бъркалова

ра Швинтек, акад. Виктор Хулик – художник, д-р Ленке Чикхеи – преводач, г-н Янош Темеши – филолог, г-жа Катажина Витек – филолог, проф. Мирослав Лешка – историк, проф. Барбара Хорейш – директор на Музея за история на изкуството във Виена, г-н Ернст Волер, г-н Йоан Холендер – дългогодишен директор на Виенската държавна опера, г-н Юлиан Попов – писател, преводач, г-н Иво Станков – музикант, г-жа Мерсия Макдермот – писател и историк, проф. Рафаел Лосано

Мирайес – филолог.

Ето какво е написал в една от социалните мрежи след обявяването на наградите Ангел Маринов – неин студент и успешно защитил докторант, който понастоящем работи в Българския културен институт в Прага: „Сред хората, допринесли съществено не само за моето,

но за образованието на десетки, стотици, хиляди, се откроява и името на доц. д-р Петя Бъркалова. Радостен съм за поредното признание към нейното просветителско дело, този път от страна на Министерството на културата, по предложение на Българския културен институт в Прага! Наред със своята успешна преподавателска практика в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, като лектор в Прага доц. Бъркалова, или Петя, остави трайна следа в приобщаването на чешките българи към българската култура, история, етнография, фолклор. И до днес срещам нейни български и чешки студенти, които говорят за нея с уважение и признателност! Съвсем заслужено признание в днешния светъл и празничен 24 май! Поздравя и честито!!!“

Ние също се присъединяваме към думите на Ангел Маринов и ѝ пожелаваме много здраве, щастие и успехи във всички начинания!

„Пловдивски университет“

Деветата национална студентска научна конференция „Екологията – начин на мислене“

Биляна СТЕФАНОВА

Студентският съвет към Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ и катедра „Екология и опазване на околната среда“ към Биологическия факултет за девета поредна година организираха традиционната студентска научна конференция „Екологията – начин на мислене“. Събитието се проведе на 13 май 2017 г. в Биологическия факултет, като паралелно с конференцията протече и фотоконкурсът „Екологията – начин на мислене и действие“. Бяха представени общо 18 доклада на екологична тематика, а във фотоконкурса участие взеха 15 студенти.

Научното жури бе представено от доц. д-р Соня Костадинова, декан на Биологическия факултет, доц. д-р Гана Гечева и гл. ас. д-р Славя Петрова, преподаватели в катедра „Екология и ООС“, гл. ас. д-р Десислава Арnaudова, преподавател в катедра „Зоология“, и Мария Бъчварова, заместник-председател на Студентския съвет. Журито отреди първото място в конференцията на Емилия Коган – 3-ти курс, специалност „Екология и ООС“, за доклад на тема „Пчелните продукти в биомониторинга на атмосферното замърсяване с тежки метали“. На

второ място се нареди Милена Стоянова от 4-ти курс, специалност „Биология и химия“, с доклад на тема „Таксономична и палеоекологична характеристика на фосилни корали (Cnidaria: Anthozoa) от района на гр. Хасково“. Третото място зае Иван Кърчев – студент от 2-ри курс, специалност „Право“, с доклад на тема „Пчелите и екологията – правни аспекти“.

Първата награда във фотоконкурса спечели Теодора Илиева от 3-ти курс, специалност „Екология и ООС“, на второ място бе класирана Антония Белева от 1-ви курс, специалност „Меди-

Обща снимка след приключването на конференцията

цинска биология“, а на трето място – Боряна Карастоянова от 3-ти курс, специалност „Екология и ООС“.

Гости на конференцията бяха представители на дирекция „Екология и управление на отпадъците“ към Община Пловдив; отдел „Екология“ към Община Стамболийски; РИОСВ – Пловдив; Природонаучния музей – Пловдив; Комбината за цветни метали – Пловдив; НПО „Зелени Балкани“;

фондация „Заедно в час“.

Конференцията бе организирана изцяло с финансовата подкрепа на Студентския съвет към Пловдивския университет, а партньори на събитието бяха козметичната компания „Роза Импекс“, Община Пловдив, Българското дружество за защита на птиците, Медия Кафе – младежки уеб портал, ISIC, Природонаучния музей – Пловдив, НПО „Зелени Балкани“.

За осми път се проведе междуфакултетното състезание на знаещите

Биляна СТЕФАНОВА

Междуфакултетното състезание „Аз знам повече“, инициатива на Студентския съвет към Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, се проведе за 8-и пореден път на 18 май 2017 г. Чрез предварителен тест с въпроси, подготвени от преподаватели в различните факултети, бяха определени студентите, които сформираха деветте отбора в състезанието. Те премериха силите си в интересна викторина, с което показаха богата обща култура и познания в различни научни области. Във финалния трети кръг отборът на Биологическия факултет (представен от студентите Сибел Амишева, 3. курс, спец. „Молекулярна биология“, Николай Кулев, 2. курс, спец. „Биология и химия“, и Валентин Великов, 4. курс, спец. „Биология и химия“) пръв даде отговор на поставената логическа задача, с което спечели първото място в надпреварата. Втори се нареди отборът на Юридическия факултет, включ-

ващ студентите Александър Делчев – 4. курс, Ангелина Иванова – 3. курс, и Нели Недева – 2. курс. На трето място се класира отборът на Факултета по икономически и социални науки, представен от Евгения Стилянова, Георги Учкунев и Вяра Гушева, всички от 4. курс, специал-

ност „Международни икономически отношения“.

За студентите бяха предвидени много изненади от партньорите на събитието.

Отборите се изявиха под строгия поглед на безпристрастното жури

посещения в Стаята на загадките „Mental gar“, ваучери за посещение от пицария „Верди“. Езиковият център „Lingua Mundi“ подари на победителите безплатни онлайн курсове в продължение на 1 година по бизнес английски език. Предметни награди бяха предоставени също и от „Солар сървис“ ООД, а „Форт“ ООД подари 4 дебитни карти за пазаруване с по 50 лв. във всяка. Студентският съвет към ПУ „Паисий Хилендарски“ осигури парични премии за членовете на отборите, класирали се на първите три места, и предметни награди за всички участници.

Издателство „Българи“ и „Виваком“ предоставиха предметни награди за всички участници в състезанието, финалистите получиха ваучери за безплатни

Сектор „Новогръцки език“ проведе първата по рода си „Нощ на Никос Казандзакис“

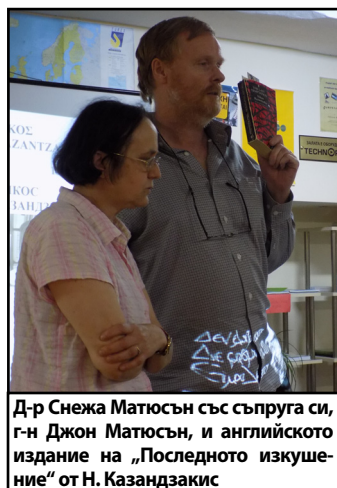
Маргарита ГРИГОРОВА, Станислава СТОЙКОВА

5. курс, спец. „Балканистика“

На 25 май 2017 г. студентите и преподавателите неоелинисти в Пловдивския университет организираха ежегодната Вечер на гръцкия език, сега под формата на Нощ, по случай 60-годишнината от смъртта на големия Никос Казандзакис. За първи път събитието се проведе в сътрудничество с домакините от Университетската библиотека и се превърна в истинска Библионощ. Десетки рафтове с книги допринесоха за невероятната атмосфера, изпълнена с аромата на знанието. Маратонското четене на фрагменти от произведения на Критянина на различни езици събра много приятели и гости на неогръцистите.

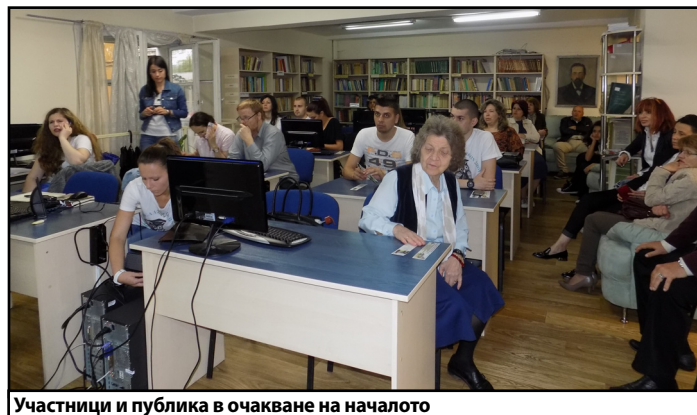
За поредната си оригинална инициатива Сектор „Новогръцки език“ получи поздравителни адреси от гръцки писатели, поети, финансисти и бизнесмени, както и особено сърдечни думи от г-жа Варвара Цака, директор на музея на Н. Казандзакис в Миртя, Крит. Начало на незабравимата нощ поставиха балканистите Маргарита Григорова и Станислава Стойкова, които представиха биографични бележки за писателя. Присъстващите видяха редки снимки от живота на Никос Казандзакис, беше показан четириезичният мултимедийен диск, създаден от музея на Казандзакис. Изявва продължи с проекция на откъс от филма „Христос отново разпнат“, суб-

титриран на български език от студентите в 5. курс на специалността „Балканистика“. И тази година с преводни книги бяха наградени всички изявени студенти, изучаващи новогръцки език. Сред тях бяха участниците в международната театрална универсиада в Серес Йорданка Славчева, Любомир Венчев, Лиана Тодорова и атинските студенти Георгия Видзилеу и Елени Бенарди. Студентката от

Д-р Снежна Матюсън със съпруга си, г-н Джон Матюсън, и английското издание на „Последното изкушение“ от Н. Казандзакис

специалността „Български език и новогръцки език“ Лора Апостолова бе отличена за второто си място в националния студентски конкурс за превод на гръцка поезия, Маргарита Григорова и Кунка Макариева – за постижения при изучаването на новогръцкия език, а четвъртокурсникът Любомир Венчев грабна награда и за фотограф-

Участници и публика в очакване на началото

ската си изложба „Гръцкият език през очите на указателните табели и знаци“. Йорданка Славчева бе специално отличена за активното си участие и принос в инициативите на неоелинистите, както и за отличен успех. Тя получи луксозното издание „Хемус. Антология на балканската поезия“, което за втора година долетя от Брюксел благодарение на дарителя г-н Ипократис Вунакис.

На общо седем езика – български, сръбски, руски, гръцки, английски, немски и италиански, в маратонското четене прозвучаха откъси от произведенията „Алексис Зорбас“, „Капитан Михалис“, „Рапорт пред Ел Греко“, „Последното изкушение“, „Аскетика“, „Гръцката страст“, както и мисли на Критянина. С възлание и спомени от студентските си години в маратона се включиха гл. ас. Снежна Матюсън от катедра „Английска филология“ и г-н Джон Матюсън, гл. ас. Наталия Христова от катедра „Руска филология“,

ас. Иванка Танева от катедра „Романистика и германистика“, както и библиотекарите Димитър Родозов, Елиана Йованович и Тинка Вълева. Бяха показани и изпратени от Серес, Солун и Атина видеоклипове, с които в Нощта на Казандзакис участваха поетът Стелос Саривасилис и завършилилите специалността „Балканистика“ в Пловдивския университет Мария Гюрова и Мария Вълкова. „Маратонците“ – студенти, преподаватели, домакини и гости – получиха грамоти, графика с лика на писателя и билет от томбола. Екипът на Университетската библиотека беше подготвил изискан бюфет, както и чаша вино за всеки. Подаръци също имаше в изобилие – книги, моливи и юбилейни разделители за 15-годишнината от създаването на колегиума по новогръцки език в Пловдивския университет. Те ще са ярък спомен от една нощ, изпълнена със слово, положителни емоции и усмивки.

Магията в превода на поезия – среща с поетесата Яна Букова

Йорданка СЛАВЧЕВА, 5. курс, спец. „Балканистика“

На 23 май 2017 г. се състоя незабравима и вдъхновяваща среща с известната поетеса и преводачка Яна Букова. Тя взе участие в работилница по превод със студентите и преподавателите от Сектор „Новогръцки език“ в Пловдивския университет, организирана в рамките на съществуващия Кабинет на младия преводач неоелинист. Г-жа Букова е завършила класическа филология в Софийския университет, а от 1994 г. живее в Атина, където се занимава

с превод и редакция на поезия и философски текстове от новогръцки и старогръцки език. Зад гърба си има собствени поетични творби, наред с множество преводи на едни от най-големите гръцки поети: Сеферис, Ембирикос, Рицос, Егенопулос, Елитис.

Преди съчинската част на уъркшопа гостенката запозна аудиторията с основните черти на съвременната поезия, която определи като „мрежа от смисли“, и илюстрира многозначността ѝ със сти-

хове от М. Сахтурис, Л. Пулиос и К. Монтис в свой превод. Студентите искрено развълнувани от събеседването и казаното от г-жа Яна Букова, имаха възможността заедно с нея да преведат и коментират три стихотворения на гръцкия поет Тасос Ливадитис. Малко преди края на срещата, чрез която поетесата успя да докаже, че в поезията има магия, и да ентузиазира младите неоелинисти, тя отговори на техни въпроси за поезията като различен разказ, за твореца и за преводача творец. Г-жа Букова

ва подари на Библиотеката за гръцки език, литература и култура, домакин на работилницата по превод, преводните си книги „Истории за хора и летящи механизми. 5 съвременни гръцки поети“ и „Никос Егенопулос. Боливар и други стихотворения“.

В посланието, което остави в книгата за гости, поетесата благодари за дадената ѝ възможност да се срещне с „будни и любопитни млади хора“, и написа: „Дано поезията да стане едно от нещата, които обичат!“.

Майски театрални вълнения

Мария ГЮРОВА, магистър по балканистика

Нов изключителен успех на театралната сцена записва трупата на Сектор „Новогръцки език“ към катедра „Общо езикознание и история на българския език“. На тринадесетата Международна театрална универсиада в Серес студентите неоелинисти представиха „Крила на бекас“ от Танасис Валтинос. Творбата на известния гръцки писател, драматург и академик оживя на сцената със съвременна адаптация и видеоэффекти в третото поредно участие на представителите на Пловдивския университет. С мейл, получен преди спектакъла, авторът изпрати на трупата своите вдъхновяващи пожелания за успешно представяне.

По традиция младите артисти впечатлиха публиката, като поставиха пиесата на гръцки език, но различното тази година беше, че прозвуча и българският превод, дело на техни колеги от Нов български уни-

верситет и преподавателя им Йордан Поромански.

Под режисура на ас. Величка Гроздева в ролите на главните герои Янис и Рания влязоха Мария Вълкова, Мария Гюрова, Йорданка Славчева, Лиана Тодорова и Любомир Венчев. За ефектната продукция допринесоха и новите приятели на пловдивските неоелници: Светослав Славчев, Ромео Тоска, Георгия Видзилеу и Елени Бенарди (последните две са студентки по програмата „Еразъм“ в ПУ). Трупата получи поздравления от художествения директор на форума П. Мендис, от актьорите Н. Вергидис и Е. Дамианиду, а от директора на театъра в Серес, г-н Д. Цаликоглу, настоя-

Пред музея на Амфиполи с поета Г. Пасхос и археолога Н. Боновас

телна покана за участие в следващата универсиада.

По време на престоя си в града, наречен „Атина на Севера“ заради множеството сгради в неокласически стил, пловдивските студенти и преподаватели гостуваха на заместник-кмета по културата г-н В. Терзис и на журналиста Я. Делис. Специал-

но за гостите бе показан филм за хронологията на разкопките в древния град Амфиполи, а самия археологически обект трупата и нейните серески приятели, поетите С. Саривасилис, Г. Пасхос, заедно с археолога Н. Боновас, посетиха през последния ден от наситения с емоции театрален гастрол.

Интервю с Кириакос Кирицопулос за бялото крило и за програмата за творческо писане

– Г-н Кирицопулос, Вие преподавате в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Кажете няколко думи за себе си.

– Лектор съм по устна комуникация към Сектор „Новогръцки език“ във Филологическия факултет. Работата ми тук е вид дар от страна на Гърция и цели разпространението и преподаването на гръцки език по света, а също е резултат от образователния обмен между гръцката и българската държава.

– Впечатленията Ви от Университета и Филологическия факултет?

– Това е един много динамичен университет, който се развива с всяка година, а Филологическият факултет е отворен за иновации.

– През тази година какво конкретно правите със студентите от специалностите „Български език и ново-

Кириакос Кирицопулос

гръцки език“ и „Балканистика“?

– В сътрудничество с Координационното бюро в Мариупол, към което принадлежим, организирахме програма за творческо писане на разказ на тема „Първа щафета за творческо писане на гръцки The Swallow project“. Програмата е резултат от сътрудничеството с филологическите факултети на

общо 11 други университета от цял свят, включително и Пловдивския университет. Има за цел да популяризира гръцкия език в споменатите университети, да лансира писането и обучението на студентите в писане. Проектът цели създаването на оригинален повествователен текст по съвременни проблеми; засилване на връзките между университетските катедри, където се преподава новогръцки език, и контакта между обучаваните там студенти; връзка на студентите с гръцката литература и писатели; работа в екип чрез изучаването на гръцкия език и др. Колективното писане на настоящото повествование има за предмет бежанците и миграцията, феномени с вечно присъствие, актуални, неразривно свързани с гръцката – и не само – социална реалност. Продуктът на това колективно усилие ще бъде издаден с

посочване на всички участници в написването му и ще е адресиран до малки и големи читатели.

– Каква е историята, с която се занимават студентите?

– Сюжетът на разказа, както е записан от писателя г-н Илиопулос в книгата му „И историите мигрират“, се върти около една лястовичка, която е различна от останалите не само по външен вид. Не следва другите лястовици. Следва деца бежанци или имигранти, които са далеч от родината си, и им помага в трудностите, които срещат.

– Кога приключва проектът?

– Очаква се публикуването на окончателния текст да стане до 15 юни 2017 г.

Въпросите зададе
Ружа ЧУЧУРИ
3. курс, спец. „Български език и новогръцки език“

Прозренията на един красив ум

На 31 май 2017 г. в 8. аудитория на Пловдивския университет се състоя премиерата на десетата литературоведска книга на доц. д-р Владимир Янев „Прозрения. Записки по българска литература“. В краткия предговор авторът заявява: „Първата ми книга представя какво съм правел някога. Заглавието ѝ е „Живея и препрочитам“. Продължавам да правя същото и не смятам да изменям „логото“. Е, може би съвсем мъничко: „Умирам да препрочитам!“.

Това вероятно проличава в тази книга. Тук са събрани част от текстовете ми за българските поети и белетристи. Навлизайки в техните прозрения, аз съм придобил свое зрение за словото и живота. Надеждата ми е, че това зрение ще отвори нечи очи за непредполагаеми същности.

Убеден съм в необходимостта от познаването на родната литература. Създавана от забележителни личности, тя предполага различни прочити. Ето защо бих искал по книгата ми да се премине като по една от множеството пътеки. Нека после читателят я изостави. Заради своята пътека, заради своите погледи и прозрения.

Дано очите ни са бистри – пътеките понякога се кръстосват.“

Преди този кратък, но много съдържателен предговор стои едно посвещение, което е ключово както за разбиранията на автора, така и за навлизането в света на създаденото от него вече доста обемно литературно творчество. Книгата е посветена на неговите ученици и студенти „със стародавната вяра, че литературата е човеколюбие“.

Именно тази вяра на Вл. Янев ще открием по страниците на тази и на всички останали негови книги. Знак на съпричастност към неговото човеколюбие и отдадеността му на литературата бе присъствието на всички колеги, студенти, приятели и близки, които преизпълниха аудиторията. Авторът емоционално и артистично изказа благодарността си към рецензентите проф. Любка Липчева-Пранджева и проф. Инна Пелева, както и към ас. Гергана Иванова – коректор и стилев редактор на книгата.

Вълнуващ момент беше рециталът изненада по текстове от книгата на доц. Янев „На границата с безграничното. Пътешествия по своя литература“, изпълнен от гл. ас. Гергина Кръстева, доц. Димитър Кръстев, ас. Константин Ковачев и Евгения Танева – студентка в спец. „Актьорство за драматичен театър“ от класа на доц. Лео Капон. И особено финалът с ритуалния жест на поставянето на писалките пред автора като във филма „Красив ум“.

„Прозрения. Записки по българска литература“, която излезе със знака на Университетското издателство „Паисий Хилендарски“, е предназначена за студенти филолози, учители, ученици, читатели с по-изявени духовни интереси. Сборникът съдържа статии и студии, печатани в авторитетни литературнонаучни издания, като част от тях се публикуват за първи път.

Изследователското внимание е насочено към българските автори от края на XIX до края на XX век, включени в програмния материал на висшите училища. Предлагат се наблюдения върху създаденото от класически писатели като Стоян Михайловски, Алеко Константинов, Пенчо Славейков, Пейо Яворов, Кирил Христов, Николай Лилиев. Включени са анализи на творби от Йордан Йовков и Атанас Далчев. Важна част от сборника е посветена на естетическия прелом в българската литература от 20-те години на XX век и по-специално на постсимволистичните и авангардните предложения на поети като Христо Смирненски, Гео Милев, Никола Фурнаджиев, Николай Марангозов, Асен Разцветников.

ВЛАДИМИР АТАНАСОВ ЯНЕВ

е роден на 26 януари 1950 г. в Пловдив. Завършва българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1972 г. Бил е учител по български език и литература в Неделино, Златоград, Пловдив. От 1981 г. преподава в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. (През учебните 1995/1999 г. е лектор по българска литература в Санктпетербургския университет.) Доцент в катедра „Българска литература и теория на литературата“ във Филологическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“. Член на Съюза на българските писатели, на българския П.Е.Н. център.

Автор на литературоведските книги: „Живея и препрочитам“ (1990); „Признати и непознати“ (1999); „Христо Смирненски. Маскарадът и Празникът“ (2000; II преработено издание – 2008); „Да прочетем заедно“ (2002); „Българският литературен авангардизъм“ (2002); „Българска литература след Първата световна война“ (2002); „Живият разказвач Николай Хайтов“ (2007); „Литературният Пловдив от XIX век до наши дни“ (2008); „Въвеждане на безпределното“ (2009), „Прозрения. Записки по българска литература“ (2017).

Издан е двуезичните поетични книги „Приписки по свещени камъни. Петербургска поема /Приписки на священных камнях. Петербургская поэма“ (1999; 2005, електронно издание на ЕИ „Liternet“); „Петербургски стихове / Петербургские стихи“ (1999); „Петербург. Стихотворения и поеми / Петербург. Стихотворения и поэмы“ (2009), както и стихосбирката „Любов от миналия век“ (2009). Автор на „Цигулката на Енгр. Строшени огледала“ (2000; 2006, електронно издание на ЕИ „Liternet“ – 3 фрагментарни новели и 3 поеми, спектакъл по нея „Скоростта на мрака“ в студентския театър „Алма алтер“ – София, реж. Николай Георгиев); „Съдържания. Разкази и още нещо“ (2000; 2008, електронно издание на „Литературен свят“); „Втора цигулка. Строшени херми“ (2007); „При Златната река. Думи за Георги Богданов“ (2008) – в съавторство с Иван Митев; „На границата с безграничното. Пътешествия по своя литература“ (2010).

Публикува книги за деца и юноши: „Чудо не, ами чудо. Приказки за вълшебства“ (1994); „История на световната литература, разказана за деца и юноши“ (1994 – т. 1; 2003 – т. 2); „Световната литература, разказана за деца и юноши“ (2006; II преработено и допълнено издание – 2010, т. I – II). Автор на хумористичните „Анекдоти и истории за Древна Гърция“ (1994, II преработено и допълнено издание, 2012); „Ние сме за „Локо“ Пловдив“ (2001); „Големия/т/ Хълм. Казармени истории“ (2004); „Живи души. Енциклопедична поема в първо лице за множествени числа“ (2006).

Денят, в който интернет спря...

Елка ПЕТРОВА*

Денят, в който интернет спря... аз започнах да пиша. Не да чатя, а да пиша. В този момент всичките онези „хиляди“ думи от чата придобиха нов смисъл, приказна красота, различна изразителност и... неопишимо безсилие. Колко много бяха тези думи в моите очи – десетки, стотици и дори хиляди. Думи, които успяваха да кажат всичко, да изразят мнение, позиция и дори да засвидетелстват „завиден интелект“?! А колко мънички се оказаха те, лишени от многобройните емотиконки, които да допълват техния смисъл във всяко изречение на глобалната мрежа. Да, усмихнатите, сърдитите, влюбени или уморени човечета, мечета, зайчета или кученца ги нямаше и трябваше да пиша. Да изразя тези емоции с думи, описания, сравнения и епитети. Трябваше, но те липсваха. Думите просто не достигаха. Бледнееха. Губеха силата си. Липсваше ми онази „програма“, структурата на чата, където всичко бе по-лесно.

Стоях и не разбирах?! Та нали всяка дума има своето лексикално значение?! Дали броят на думите бе толкова важен, или значението, с което ги познавах?

„Кафе“, „ябълки“, „шепа“, „вечер“, „дъжд“, „ключ“ – толкова често използвах тези думи в „разговорите“ си в интернет. Тези няколко прости думи. Използвах ги и мислех, че ги разбирам.

Сега, когато „мрежата“ я нямаше и ми останаха само книгите, разгръщайки страниците им, четях, а не само се взирах с празен поглед както пред екрана...

...И тогава стиховете на Смирненски оживяха, превърнаха кафето в „горчиво“, сънищата в „чаровни“, небето в разливащо милиарди „въздушни целувки-лъчи“. Погледите бяха „жадни“, очите „печални“. Утрото – най-често „проспано“ – сега бе „омайно“.

Вятърът и мразът – враговете, прекъсващи често най-интересните интернет мигове, в стиховете на Робърт Бърнс имаха своите „лица“. Мразът бе „силен“, а вятърът „западен“, „планински“ и „студен“. Дните станаха „златни“, а сънищата – тежки.

Стиховете на Евтим Евтимов като че „заговориха“. Превърнаха ябълките в „златни“. Шепата бе „човешка“, събираща „стъпки“, „думи“, „блясък“ и дори „съдбата“. Ключът бе „единствен“ и възшебен, отключващ рая, любовта, съвестта и душата.

А „вечерта“ под перото на Петя Дубарова придоби друг смисъл от обикновеното „най-разпалено“ време в чата – тя бе „вълшебна“, „мистична“ и „синя“. Дъждът – „златосребърни пращинки“, „спокоен“, „студен“ и „съзираш“.

Сега като че ли виждах всички онези малки парченца, всички нюанси. Те рисуваха безкрайни и чудни картини. Може би ми се струваше, но сякаш се понесох на тези нови „крила“ и се озовах там, на онзи бряг от романа на Вениамин Каверин „Двамата капитани“, край Енкс. Реката не беше просто един голям поток, тя имаше нюанси, криеше се в красота. Виждах капките, месечината и разноцветните раци.

Лястовичките и малките розови облаци. Дъждът, който носеше късче надежда и радост на малката, осиротяла Сара Крю от романа

на на Франсес Бърнет – „Малката принцеса“. Сега те разказвах нови истории, бяха изпълнени с непозната емоция.

О, как ми се искаше да възкликна: „Къде бяхте досега?!“. Нима е възможно интернет така да оплита в своята „мрежа“ – дотам, че да забравя за истинските неща, за чара на всички онези детайли, трепети. Да забравя къде се крие уникалността на всичките онези романи на Димитър Талев, Питър Мейл, Джейн Остин, Хектор Мало, Агата Кристи, които гордо твърдах, че съм чела. Романи, проследяващи човешките чувства, душевните бури с думи, с богати сравнения и с красиви описания. С думи, а не с „кимачи“, „подскачащи“ или „пеещи“ рисунки. Макар повечето от тези автори и техните произведения да присъстваха в интернет, аз ги бях забравила. Поради факта, че липсваха прозорчетата, линкове и усмихнати удивителни човечета, които да ме препращат и да напомнят за тези творби. А и „Може ли сърцето да бие по програма?“. Десетки автори и нито един не е създал своите шедеври, докато е бил с вперен маниашки поглед в компютъра, айпада или телефона.

Осъзнавах колко много губя, заляпана в телефона или ровейки се из мрежата.

Осъзнах, че използваните в мрежата десетки думи могат да се превърнат в стотици хиляди.

Осъзнах с колко малко думи се изразявам, а и не само аз, докато не започнах да пиша.

Замислена пред белия лист, осъзнах, че писането започва с писане... В деня, в който интернет спря.

Стилът, доведен докрай, ражда фрагмент

Фрагментарните ний. 21. век. 2009 година – начало. 12 клас: 2014 – 2015 година.

Учебници: Книжки с картинки. Наместо логика и смисъл: фрагмент.

Далечни асоциации. Картинка – смисъл. Думи без изречения. Логиката, за която се подсещаме. Знаем много, но нямаме *познания*. Фрагменти преди логиката.

Фрагментарни сме, а не разбираме фрагментите!

Изпълнени сме с фрагментарни знания, които не следват логиката. Изникват от облака. От мрежата. От touch screen-на.

Знаем за Лара Фабиан, но ни липсват *познания* за френските шансони.

Знаем за BMW, но ни липсват *познания* за Карл Рап. За перката на фона на синьото небе.

Знаем за „Зайченцето бяло“, но ни липсват *познания* за дъщерята на Гео Милев.

Знаем за Ламборгини, но ни липсват *познания* за тракторите. Интересуваме се повече от *формите и ползите*, а не от същината.

Как да бъдем „по-чувствителни, по-възприемчиви“, по-способни да свързваме чрез

асоциации, да търсим алюзия в смисъла на нещата, когато не сме осъзнали логиката на смисъла?! Харесва ни да бягаме от „терора на смисъла“, но търсим смисъл във всичко. Смисъл или миг?! Логика. Логика: лишена от смисъл – фрагментарните ний.

Параграф 22

Стилът довежда до фрагмент. Фрагмент без логика?? „Адекват на действителността“. За да разберем изкуството, трябва да разберем действителността.

Извод: „Изкуството е субективно“. Действителността – логична. Парадигмата е логика. Фрагментарните ний.

Заклучение след извода: Макар да имаме фрагментарни знания за действителността, нашето поколение трудно би стигнало до разбирането на фрагментарното изкуство. Поради това, че му липсват задълбочени и логически познания за смисъла, който изгражда изкуството. Имаме представа, но ни липсва дълбочината на импресиите. „Разбираме“ импресионистите, но не разбираме фрагмента.

Дали бихме могли да напишем есе за фрагмента?

Ако някой все още не разбира: *When in Rome, do as Romans do*.

Прозренията на един красив ум

➤ От стр. 16

Отделено е внимание и на творци като Ник. Вас. Ракитин, Стоян Загорчинов, Никола Вапцаров, Емилиан Станев, Димитър Димов. От по-новите автори са представени прозаичите Николай Хайтов, Йордан Радичков, Станислав Сивриев, Антон Дончев, Вера Мутафчиева, Георги Марков, Димитър Кирков, Веселин Стоянов. За съжаление, обемът на помагалото не дава възможност за включване на статии върху съвременните български поети, за които авторът подготвя друга книга. Особено при композирането на „Прозрения“ е свързана с приложенията след някои от статиите. Част от тези приложения са от фактологично естество (коментар на неизвестни писма на Лилиев, календар на българския авангардизъм, по-пространна информация за руския имажинизъм), докато друга част представя фрагментарни бележки и размисли за Алеко Константинов, Яворов, Йовков, Гео Милев, Вапцаров.

„Прозрения. Записки по българска литература“ е своеобразният „рапорт“ на доц. д-р Владимир Янев пред академичната аудитория в зенита на преподавателската му дейност в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

* Елка Петрова, специалност „Славистика“, II курс, е отличена с първа награда в литературния конкурс на вестник „Пловдивски университет“ в раздел „Есеистична проза“.

Достойно представяне на спортните ни

От 8 до 14 май 2017 година в Стара Загора се проведоха финалите от Националната универсиада, където Пловдивският университет „Паисий Хилендарски“ имаше представители в следните спортове: лека атлетика (жени и мъже), тенис (жени и мъже), тенис на маса (жени), баскетбол (мъже), волейбол (мъже), хандбал (жени и мъже), плуване (жени), футбол (мъже), кикбокс (мъже).

ЛЕКА АТЛЕТИКА

Най-голям принос в спечелването на медалите – 10 от общо 23, имаха лекоатлетите. И четирите щафети – 4 x 100 и 4 x 400 м, се класираха в тройката, което реално означава още 12 медала. Най-много медали завоюва Габриела Георгиева – 1 златен и 3 сребърни, следвана от Таня Димитрова – 2 сребърни и 1 бронзов, Димитър Димитров – 2 сребърни, Янка Стоянова – 2 сребърни, Николай Николов – 1 сребърен и 1 бронзов. С медали се окичиха още Даниел Димов, Станимир Минчев, Йоан Матанов, Георги Хаджитолев, Владимир Клявков, Росина Петрова, Виктория Тенчева, Катя Христова, Айдуан Ахмед. От 22 състезатели само шестима се върнаха без медали, като трима от тях бяха на крачка от отличията, класирайки се четвърти. По групи дисциплини (скокове, хвърляния, спринт, средни бягания) нашият университет завоюва 8 купи – 1 първо място, 4 втори и 3 трети места. В отборното класиране при мъжете и при жените сме съответно на второто място след Националната спортна академия, в комплексното класиране също сме втори от общо участвали 16 висши училища.

Габриела Георгиева – лека атлетика

Участниците в двете щафети 4 x 100 м заедно с Валентин Кузев

ФУТБОЛ

През 2017 година студентски шампион на България по футбол е отборът на ПУ „Паисий Хилендарски“. Това е седмото отличие на нашия университет в държавно студентско първенство по футбол. Ето и хронологията на успеха. На четвъртфинала, който се игра в Ихтиман, ПУ победи УНСС с гол на Борислав Караматов и се класира за полуфинал. След интересен и оспорван мач срещу ЕВУИМ, завършил 1:1 в редовното време (с гол на Георги Иванов), момчетата на Стоян Димитров успяха да победят след изпълнение на дузпи. На финала, който се игра на 24 май 2017 г. на стадион „Локомотив“ в Стара Загора, един срещу друг се изправиха отборите на Пловдивският университет и Националната спортна академия. След

Шампионската радост на футболистите и треньора Стоян Димитров

по-добра игра нашите футболисти спечелиха мача с 4:2 – с два гола на Георги Георгиев и по един на Кристиан Митев и Борислав Караматов, а с това и шампионската титла.

ТЕНИС НА МАСА

Безапелационен успех постигна отборът по тенис на маса в лицето на Красимира Йовкова и Нелина Петришка, завършвайки отборния турнир без загуба, но пропусналият шанс през есента срещу НСА в Свищов попречи да станем първи и се задоволихме със сребърните медали. На двойка жени отново останахме втори. При смесените двойки Красимира Йовкова и Коджабашев от НСА спечелиха златните медали, тя се класира на първо място и в индивидуалното първенство при жените. В отборните първенства по тенис на маса участваха около 60 състезатели от 8 висши училища.

БАСКЕТБОЛ

Мъжкият ни баскетболен отбор започна участието си във финалната група с победа над УАСГ с 92:62 точки. Последва много оспорван мач срещу ЮЗУ, загубен със 100:111 т., след което дойде изразителната победа със 107:76 над МУ – Пловдив. Полуфиналът срещу НСА беше инфарктен и малко не стигна за победата – загубихме с 88:81 т. В мача за третото място срещу отбора на СУ момчетата отново излязоха мобилизирани и постигнаха разгромното 85:60 т.

Доброто представяне на отбора се дължи на сърцатата игра на Милен Дудев, братята Вангел и Методи Илиеви, Борис Рашов, Веселин Чолаков, Стефан Димитров, Драгомир Димитров, Атанас Саръстов, Денис Балабанов, Миглен Дяков, Николай Стоенчев и Добромир Арабаджиев.

ТЕНИС

В състезанията по тенис ПУ беше представен от пълни отбори при мъжете и жените. Финалната осмица при мъжете бе разделена на две групи, при което нашият отбор се падна със СУ, ЮЗУ и УАСГ. Силите бяха изравнени и се получиха оспорвани мачове – победа над СУ с 3:2 срещи (битката продължи 5 часа). Не по-леко беше и срещу ЮЗУ, макар резултатът да е 4:1 в наша полза (срещите продължиха четири и половина часа). Най-лесно беше преодолян отборът на УАСГ – с безапелационното 5:0. Така на полуфинала отидохме без нито една загуба и там победихме с 5:0 ТУ – София. На финала срещнахме хомогенния отбор на НСА и след драматични обрати в някои от мачовете останахме със сребърните медали.

Силният ни отбор при жените беше безапелационен до финала, спечелвайки с 5:0 мачовете срещу ТУ – София, УНСС и СУ. Финалният двубой отново ни изправи срещу НСА – макар че много малко не достигна за победа в този оспорван мач и за нас отново остана среброто.

В индивидуалния турнир Камелия Атанасова и Денис Кемал достигнаха до полуфинал, който се оказа бронзов за тях.

отбори на Националната универсиада

При жените участваха още София Найденова и Виктория Ангелова. Мъжкият отбор беше в състав: Тихомир Симов, Светозар Тодоров, Димитър Костадинов и Стелиан Димов.

ХАНДБАЛ

Във финалния турнир взеха участие 5 отбора при жените и 4 при мъжете.

След силно начало срещу ВТУ жените ни „изпуснаха“ мача и загубиха с 11:23 от най-добрия отбор на това първенство. Последваха две лесни победи срещу ТУ и УАСГ, съответно с по 20:6 и 25:5, за да се стигне до инфарктен мач срещу СУ, спечелен с 20:17, а с това и сребърните медали. Приза за най-полезен състезател получи Райна Георгиева, която е и на второ място сред голмайсторите. С добрата си игра заслуга за успеха имат още Ралица Димитрова, Елена Чолакова, Мила Хубенова, Пламена Георгиева, Гертана Бързева и вратарката Галя Иванова, която „затвори“ вратата си в мача със СУ.

Мъжете стартираха с тежък мач срещу ТУ – София, като късметът накланяше везните си ту към единия, ту към другия отбор, но в край-

Отборите по хандбал – мъже и жени

на сметка загубихме с 28:30. Последва труден мач срещу фаворита НСА, загубен с 10:31. В спора за третото място застанахме срещу УАСГ – отново труден мач, и с резултат 18:16 спечелихме бронзовите медали. Заслугата за този успех е на Милен Пелтеков, Любослав Пашев, Денис Иванов, Веселин Цветков, Желязко Атанасов, Костадин Техов, Илиан Атанасов, Марин Димитров и Айдуан Ахмед.

ПЛУВАНЕ

В състезанието имаше две наши участнички – Деница Стоянова спечели сребърен медал на 50 м гръб и е 6-а на 50 м бъртерфлай, а Величка Тодорова е 7-а на 50 м гръб и 12-а на 50 м бъртерфлай. Събраните точки им отредиха десето място в отборното класиране.

КИКБОКС

Този спорт намира място в програмите на студентските първенства за втори път. В най-многобройната категория – до 69 кг, нашият представител Панайот Стефанов завоюва бронзов медал.

ВОЛЕЙБОЛ

Турнирът по волейбол може да бъде сравнен с държавното клубно първенство – равностоеен и силен. След като регистрирахме загуби от УНСС (3:1), РУ (3:0) и НСА (3:0) в спора за 7 – 8 място загубихме дори и от АУ – Пловдив, с 3:2.

Водачи и треньори на отборите на Националната универсиада бяха:

Лека атлетика (мъже и жени) и хандбал (мъже и жени) – Валентин Кузев; футбол (мъже) – Стоян Димитров; тенис на маса (жени) – Румяна Присадова; тенис (мъже и жени) – Татяна Найденова; плуване (жени) – Велислав Нотов; баскетбол (мъже) – Мадлена Бонева, волейбол (мъже) – Димитър Ангев.

Всички преподаватели от катедра „Теория и методика на физическото възпитание“ изказват благодарност на ректорското ръководство на Пловдивския университет в лицето на ректора проф. д-р Запрян Козлуджов, помощник-ректора Румен Киров и проф. д.п.н. Веселин Маргаритов, без чиято подкрепа участието на отборите ни в националните първенства не би било възможно.

„Пловдивски университет“

Състезание по канадска борба

Студентският съвет към Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ организира Национално първенство по канадска борба, което се състоя на 26.04.2017 г. Събитието се проведе на открито – на паркинга на новата спортна зала, и продължи близо 4 часа. Категориите, в които се състезаваха участниците при мъжете, бяха: 65 кг, 75 кг, 85 кг, 95+ кг и абсолютна категория; при жените: абсолютна категория, всяка с лява и дясна ръка. Трима наши студенти представиха достойно Пловдивския университет, като това бяха: Георги Чолаков (4-ти курс, специалност „Психология“), Борислав Гойгаджов (3-ти курс, специалност „Педагогика на обучението по физическо въз-

питание“) и Максим Гайдаржи (1-ви курс, специалност „Софтуерни технологии и дизайн“), като повечето от призовите места бяха спечелени

именно от тях. Георги Чолаков стана победител в абсолютната категория за лява ръка, до 75 кг за дясна ръка и в категорията до 75 кг за лява ръка. Борислав Гойгаджов спечели абсолютната категория за дясна ръка до 85 кг и категорията до 85 кг за лява ръка. Максим Гайдаржи завърши на трето място в категорията до 85 кг за дясна ръка. Пълното класиране от Националното първенство по канадска борба може да намерите на страницата на Студентския съвет и на сайта на организацията: <https://ss.uni-plovdiv.bg/>.

Студентски лекоатлетически крос

Биляна СТЕФАНОВА

В края на месец април Студентският съвет към Пловдивския университет организира студентски крос, в който участваха 21 жени и 46 мъже. Състезанието се проведе на терена до новата спортна зала на университета, като от дамите на първо място се класира Катя Христова от специалността „Медицинска химия“, на второ

и трето място са Моника Иванова и Камелия Атанасова, и двете от специалността „Психология“.

Победител при мъжете стана Владимир Клявков, а останалите двама, които спечелиха призовите места, бяха Айдуан Ахмед и Венко Цинцаров, и тримата са студенти в специалността „Педагогика на обучението по физическо възпитание“.

Барометър и правилни отговори

Интересна история, свързана със стереотипите по време на изпит и отношението на някои студенти към тях, разказва сър Ърнест Ръдърфорд, президент на Кралската академия и Нобелов лауреат:

Преди време колега се обърна към мен за помощ. Той се готвеше да пише най-ниската оценка по физика на един от своите студенти, а в същото време студентът твърдял, че заслужава най-високата. Преподавателят и студентът се съгласили този случай да бъде разрешен от трети човек, при което изборът паднал върху мен.

Изпитният въпрос бил: „Обяснете по какъв начин може да измерите височината на сградата с помощта на барометър?“

Ето какъв отговор дал студентът: „Трябва да се качите с барометъра на покрива на зданието, да спуснете барометъра долу на дълга връв. След това да го издърпате обратно и да измерите дължината на връвта, която ще ви покаже височината на сградата.“

Разбрах сложността на ситуацията, защото отговорът бе изчерпателен и верен, но от друга страна, изпитът бе по физика, а отговорът нямаше много общо с прилагане на знания от тази наука.

Предложих на студента да опита още веднъж – дадох му шест минути за подготовка и го предупредих, че с отговора си трябва да покаже познанията си за физическите закони. Изтекоха пет минути, а той нищо не беше написал върху листа. Попитах го дали се отказва, а той отговори, че има няколко решения на проблема и обмисля кое е най-доброто.

Заинтересован, аз помолих младия човек да пристъпи към отговора, без да изчакам изтичането на даденото време. Новият отговор гласеше: „Качват се с барометър на покрива и го хвърлят долу, като измерват времето на падане. След това, използвайки известната ни формула, изчисляват височината на сградата.“

Попитах моя колега пре-

подавател дали е доволен от този отговор, и той го прие за удовлетворителен. Студентът обаче беше споменал за различни решения и аз го помолих да ни ги каже.

„Има няколко начина височината на сградата да бъде измерена с помощта на барометър“, започна своя отговор той. „Например може да се излезе на улицата в слънчев ден и да се измери височината на барометъра и неговата сянка. След това да се измери дължината на сянката на сградата и като се направи една проста пропорция, ще се определи и височината на самото здание.“

Не е лошо – казах аз. Има ли и други варианти?

„Да, има един много прост начин, който съм сигурен, че ще ви хареса. Вземате барометъра в ръка и се качвате по стълба, като същевременно придвижвате барометъра по стената и правите отметки. Изчислявайки броя на отметките и умножавайки ги по размера на барометъра, вие ще получите височината на сгра-

дата. Напълно нагледен метод.“

„Ако искате по-сложен начин, привържете барометъра за въженце и размахвайки го като махало, определете стойността на гравитацията при основата и на покрива на сградата. Разликата между двете величини ще ви помогне да изчислите височината на зданието.“

„Накрая, сред многото други начини за решаване на този проблем най-добрият е този: вземате барометъра със себе си, намирате домоуправителя и му заявявате: „Г-н домоуправител, имам забележителен барометър. Ако ми кажете височината на тази сграда, той е ваш!“

Тук аз попитах студента действително ли не знае общоприетото решение на тази задача? Той си призна, че го знае, но му е дошло до гуша от училища и колежи, в които учителят натрапва на ученика своя начин на мислене.

Този студент беше Нилс Бор, датски физик, лауреат на Нобелова награда през 1922 година.

Просто за сложното *Сирил Норткот Паркинсон*

Световноизвестният писател сатирик Сирил Норткот Паркинсон с истински английски хумор и съдържана ирония подлага на изследване и осмива основните бюрократични институти на съвременната държава: държавност, армия, църква, училище, бизнес, семейство...

Подрастващи, учители и автори на ръководства по история на държавните учреждения и политика приемат, че светът е сравнително разумен. Те мислят, че хората свободно избират своите представители измежду тези, на които имат особено доверие. Смятат, че най-умните и най-действените от тези избраници стават министри. За тези, които познават деловия живот, тези предположения са просто смешни.

Ето някои от законите на Паркинсон:

1. Растяща пирамида

- Писмената работа се разтяга във времето и обемът ѝ не е свързан с броя на изпълняващите хора.
- Чиновникът множи подчинените си, но не и съперниците си.
- Чиновниците работят един за друг.
- Разрастването означава усложняване, а усложняването води най-накрая до упадък.
- Второкачествен началник избира третокачествени подчинени и така до... упадък на институцията.

2. Подбор на кадри

– Възрастта на принудителна оставка (пенсиониране) варира от 55 до 75 години. При това всички решения са произволни. Там, където пенсионират на 65 години, твърдят, че умът и силите започват да намаляват на 62 години. Там, където пенсионират на 60 години твърдят, че умът и силите започват да намаляват на 57 години.

– Лицето X, което се пенсионира, през своята служебна кариера минава през следните фази:

1. Време на готовност – G
2. Време на благоразумие – $B = G + 3$.
3. Време на издигане – $I = B + 7$.
4. Време на отговорности – $O = I + 5$.
5. Време на авторитет – $A = O + 3$.
6. Време на постижения – $P = A + 7$.
7. Време на награди – $N = D + 9$.
8. Време на важност – $W = N + 6$.
9. Време на мъдрост – $M = W + 3$.
10. Време на безизходности – $T = M + 7$.

Но трябва да се отчита и възрастта на приемника Y. Средната разлика между X и Y е 15 години. Така, ако приемем, че $G = 22$ години, при горната скала X стига до 71 години. Ако приемем, че X е на 62 години, тогава Y е на 47 години и е изпаднал във фаза на апатия под действието на натиска, упражняван от X.

Само младостта води към успеха, позволява да се завоюват нови светове и човек навреме да се променя. Много компании наемат само млади хора от 28 до 34 години, натоварват ги с административни отговорности, като при това не изискват повече от 5 години стаж. Нима най-после векът на възможности за младите е настъпил?

ЗАДАЧИ. ГЛАВОБЪЛСКАНИИ

1. В тази пирамида всяко число е сума на онези две, които се намират под него. Кое е числото, отбелязано с въпросителен знак?

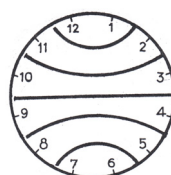
	2039	
	19	2020
?		2017

а) 15, б) 16, в) 17, г) 18, д) 19.

2. Елементарен въпрос. Сега часът е 17. Колко часът ще бъде след 17 часа?

Отговор на задачите от миналия брой

1.

2. $12 + 12 = 24$ часа = 0 часа
 $7 \times 3 = 21$ часа = 9 часа.